Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 133. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 11, 1977 No. 133. VOL. LXXXIV.

КОЛИШНІЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР РЕМЗІ КЛАРК ПОГОДИВСЯ БУТИ АДВОКАТОМ РУДЕНКА, ТИХОГО І ОРЛОВА

Ню Йорк (В. Т-ець). — Минулої середи, 8-го червня, колишній генеральний прокуратор ЗСА, Ремзі Кларк, повідомив на пресовій конференції, що на прохання родин і приятелів Миколи Руденка і Олексія Тихого, арештованих членів Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод, як теж Юрія Орлова, члена аналогічної Групи в Москві, він погоджується бути адвокатом Руденка під час його судової розправи, як також брати участь в обороні Тихого і Орлова, яких погодилися заступати й інші закордонні адвокати.

На пресовій конференції, яку скликали Міжнародна Ліга Людських Прав і „Видавництво „Хроніка", виступили теж Людмила Алексєєва, провідний член Московської Групи, яка з родиною виїхала з СССР в кінці лютого, та Лідія Вороніна, яка на доручення Московської Групи займалася справами віруючих в СССР, зокрема п'ятидесятниками.

На цю пресконференцію прислали своїх кореспондентів нюйоркські англомовні газети, як теж радіостанції, які надають програми до СССР і країн Східньої Европи, та місцева етнічна преса. „Свободу" та „Український Тижневик" заступали редактори Василь Тершаковець і Ігор Длябога.

Пресконференцію провадив Едвард Клайн, член Дорадчого Комітету Міжнародної Ліги Людських Прав і один з редакторів журналу „Хроніка людських прав в СССР", який теж був перекладачем для Л. Алексєєвої та Л. Вороніної. Він повідомив, що саме Комітет оборони совєтських політичних в'язнів подбав про те, що Ремзі Кларк погодився бути адвокатом Руденка, Тихого і Орлова.

Р. Кларк під час свого виступу заявив, що оборона людських прав — це справа всіх людей світу і тому не можна вважати таку оборону вмішуванням у внутрішні справи, як це твердять деякі країни, між ними Совєтський Союз. Він сказав, цитуючи пок. президента Джона Ф. Кеннеді, що „світовий мир, в кінцевій аналізі, зводиться до питання людських прав".

Щодо оборони Руденка, Тихого і Орлова, то Кларк заявив, що старатиметься дістати візу і дозвіл від совєтських властей бути їхнім адвокатом. Якщо йому відмовлять, — а це дуже можливо — то старатиметься одержати право виступати в ролі „неофіційного дорадника" підсудніх та в ролі обсерватора. Однак, якщо йому совєтський уряд цілком відмовить візу, то він плянує виготовити формальну оборону-документацію, базовану на Універсальній Деклярації Людських Прав, передати її чинникам СССР і оприлюднити ці документи на Заході. Він теж сказав, що на підставі всіх відомостей вважає, що Руденко, Тихий і Орлов не поповнили жадного злочину, а тільки старалися наглядати над виконанням Гельсінкських угод, яких підписало 35 держав, включно з СССР. Кларк сподівається, що всі держави, які підписали ці угоди, вимагатимуть, щоб питання людських прав в СССР було включене в порядок нарад Београдської конференції, яка починається 15-го червня і має на меті розглянути наслідки Гельсінкських угод.

Відтак промовляла Людмила Алексєєва, яка являється офіційним представником Московської Групи на Заході. Історик по фаху, Алексєєва спершу подала інформації про долю членів не тільки Московської Групи, але всіх інших аналогічних Груп в СССР. Із 12-ох членів Московської Групи тільки 5 є на волі і не позбавлені праці.

Щодо Української Групи, то із 9-ох членів 2 напевно арештовані, тобто, Руденко і Тихий, а про двох інших, Миколу Матусевича і Мирослава Мариновича, існують суперечні інформації, а саме, одно джерело твердить, що вони далі ув'язнені, а інше, що вже звільнені.

Л. Алексєєва поінформувала також про Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод в Литві, Грузії та Вірменії.

Відповідаючи на запит д-ра Володимира Душника, редактора „Українського Квартальника", Л. Алексєєва сказала, що переслідування в Україні гостріше ніж в інших республіках СССР може тому, що совєтський уряд дуже боїться поширеного в Україні руху за відокремлення від Совєтського Союзу: Вона заявила, що українці становлять найбільший відсоток політв'язнів і репресії проти українців найбільш строгі.

Людмила Алексєєва теж ствердила, що совєтські власті жорстоко переслідують вірних Української Католицької Церкви, яка однак далі існує і діє в катакомбах.

Відтак промовляла Лідія Вороніна, яка головну увагу присвятила питанню переслідування совєтськими властями членів протестанської Церкви „п'ятидесятників", яких в СССР є біля 500,000, в тому числі велика кількість в Україні.

Л.Вороніна і Л. Алексєва висловили здогад, що Анатолієві Щаранському, членові Московської Групи, совєтські власті закидають „зраду батьківщини" тому, що він не тільки старався допомагати жидам еміґрувати із СССР, а завжди пов'язував вільну еміґрацію із загальним питанням пошанування всіх людських прав в Совєтському Союзі. Вони заявили, що закиди проти Щаранського, що він „займався шпигунством" є цілком безпідставні, бо він завжди діяв відкрито, а натаврували „шпигуном" тому, що знав англійську мову і через це мав доступ до закордонних журналістів у Москві. Алексєєва, Вороніна і Ремзі Кларк підкреслювали, що преса і

(Закінчення на стор. 5-ій)

Совєтський дисидент отримав дозвіл на еміґрацію із СССР

Москва, СССР. — Російський літературний критик Владімір Соловйов, його дружина Єлена та 12-літній син і 66-літня мати вилетіли з Москви до Відня у четвер, 9-го червня, отримавши від совєтських властей дозвіл на виїзд із СССР. Раніше совєтські власті були повідомили Соловйова, що їхнє прохання отримати візу — відкинене. Одначе, коли Соловйов, якому 35 років, і його дружина, професійна журналістка, проголосили, що вони плянують встановити пресову агенцію та публікувати вістки про життя у СССР, совєтські власті змінили своє первісне рішення і дали цілій родині дозвіл на виїзд із СССР. Приятелі родини повідомили західніх кореспондентів про виїзд Соловйових і про їхні пляни поселитися у ЗСА.

Чергове відзначення сенатора Юзика

Саскатун (Я. Сиваник). — У четвер, 19-го травня ц. р., в Авдиторії Сторіччя в Саскатуні, відбулась 66-та з черги конвокація наділення дипломів. На вирізнення заслуговує сенатор Павло Юзик, головний директор УНСоюзу для Канади, якого наділено почесним докторатом. Багатогранна праця сенатора в українському суспільно - громадському секторі, а також всеканадському, позначилась мережею стійкого державного мужа. Він, як делегат до Об'єднаних Націй і НАТО, є великим оборонцем людських прав і промотором багатокультурности в Канаді. Канадський народ оцінює великий вклад його праці у розвиток країни, а зокрема українці — його рідні брати.

Сен. Павло Юзик

У середу, 1-го червня, Сенат Канади відмітив надання почесного докторату сенаторові Павлові Юзикові. Поодинокі сенатори у своїх коротких промовах відзначували його заслуги для Канади, зокрема в ділянці багатокультурности та в обороні людських прав.

З нагоди почесного відзначення Сенатора Юзика, ввечері того ж дня в залі Українського Народного Дому зібралась українська громада, переважно провідники організацій і установ, щоби привітати дорогого гостя і його дружину.

Зустріч відкрив привітанням Степан Кузьма, голова місцевого Відділу КУК, а о. д-р Григорій Удод провів молитву. Дальшим веденням програми проводив близький приятель сенатора ще з молодих літ Лев Вовк. Він коротко насвітлив діяльність сенатора ще як молодого талановитого студента, його невтомну організаційну працю, як взірцевого гімназиста, учителя, професора університету і політика; в 1964 році його покликав І. Дж. Діфенбейкер на сенатора. А сьогодні — це додаткова приємність і честь не тільки для сенатора д-ра Юзика, але всієї української національної спільноти.

Привіти склали також д-р Зенон Погорецький, голова Провінційної Ради КУК Саскачевану й Мирослав Чернецький, радний міста Саскатуну.

До слова запрошено сенатора, який своєю аналізою перейшов головні етапи нашого буття і завдання, які ми українці повинні виконати. Він підкреслив, що для успішної праці потрібно створити в Оттаві українське бюро. Саме тепер сенатор Юзик, як делегат Канади, приготовляється на Београдську конференцію в Югославії, де буде широко обговорюватись справа людських прав.

По промові сенатора, приявні постанням з місць зробили йому спонтанну

(Закінчення на стор. 6-ій)

Папа Павло VI загрожує архиєпископові Лєфеброві екскомунікацією

Рим, Італія. — Папа Павло VI видвигнув можливість екскомунікації французького архиєпископа Марселя Лєфебвра, відомого із його консервативних поглядів і відкритої критики ліберальної політики Ватикану, що привело б до першої схизми в Католицькій Церкві за останніх сто років. Архиєпископ Лєфебвр очолює семінарію в Еконе, Швайцарія, яка вишколює священиків в консервативно-традиціоналістичному дусі.

Архиєпископ Марсель Лєфебр

Не називаючи архиєпископа Лєфебвра по імені, Папа Павло VI натаврував „осіб, які розбивають Церкву", додаючи, що навіть Ісус допускав можливість виключення із нашої братньої громади тих, які всупереч закликам, не покаються".

Негайно після заяви Папи Павла VI в середу, 8-го червня, офіційний речник Ватикану о. Ромео Пансіролі роздав кореспондентам листу порушення канонічного права архиєпископом Лєфебвром, відмічуючи, що він є завішений у всіх обов'язках від липня 1977 року.

Причиною цієї гострої реакції Папи Павла VI був виступ архиєпископа Лєфебвра в Римі два дні раніше перед 1,200 селективно запрошеними особами. У своїй промові архиєпископ Лєфебвр гостро скритикував Папу за уділення авдієнцій комуністичним діячам, за просування ліберальних літургійних реформ та за „наявне просякування комуністичних ідей" в Католицьку Церкву під плащиком екуменізму. Він закинув Ватиканові фаворизування таких „прокомуністичних кардиналів, як: француз Марті, еспанець Гельдер Камара і чілієць Сільва Енрікез" і обмежування „єпископів, які виступають проти комунізму". Він рівнож натаврував монаші чини Домініканів і Єзуїтів, які, за його словами, єретики. Закінчуючи свою критику заходів Ватикану нав'язати тісніші зв'язки з іншими Церквами в дусі екуменізму, архиєпископ Лєфебвр сказав: „Я не бажаю вмерти протестантом."

ПАПА І КАДАР РАДІЮТЬ „ПОКРАЩАННЯМ ВІДНОСИН"

Рим, Італія. — Папа Павло VI і мадярський комуністичний лідер Янош Кадар, ствердили в спільному комунікаті після авдієнції тут в четвер, 9-го червня, що відносини поміж Церквою і урядом Мадярщини покращали. Папа Павло VI прийняв Я. Кадара на авдієнції після триденного побуту в Італії. Я. Кадар сказав, що зустріч з Папою була „вповні вдоволяюча" і може причинитися до „дальших заходів у стабілізації відносин поміж Церквою і урядом". Папа Павло рівнож висловив надію на покращання цих відносин.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ЛЕГКОВАЖИТЬ ІДЕОЛОГІЧНИЙ КОНФЛІКТ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ — ТВЕРДИТЬ СЕН. МОЙНІГЕН

Ню Йорк. — У промові, призначеній на градуаційну церемонію в Барух коледжі в Ню Йорку, нюйоркський демократичний сенатор Деніел П. Мойніген закинув президентові Джіммі Картерові, що легковажить ідеологічний конфлікт між Сходом і Заходом, а у своїй закордонній політиці хоче наголошувати поліпшення відносин між економічно недорозвиненими країнами та індустріяльними потугами і навіть закликає Совєтський Союз „включитися в табір індустріяльних країн". Промову Мойнігена, колишнього амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, відчитав в четвер, 9-го червня, Норман Подгорец, редактор журналу „Комментері"; бо сен. Мойніген тоді мусів брати участь у важливих дебатах в Сенаті.

У своїй промові сен. Мойніген твердив, що „головним політичним змаганням наших часів — це змагання між ліберальною демократією та тоталітарним комунізмом", але президент Картер не присвячує тому конфліктові належної уваги. Мойніген покликався на виступ Президента в Нотр Дам університеті 22-го травня, де президент Картер заявив, що закордонна політика ЗСА не повинна бути базована „на страху перед комунізмом", а мусить брати під увагу співпрацю між всіми державами світу, зокрема між індустріяльними потугами та недорозвиненими країнами. Сенатор Мойніген твердив, що треба допомагати біднішим державам, але теж конечно треба зрозуміти, що політика Совєтського Союзу відносно всіх країн, економічно розвинених, є така сама, а саме, використовувати всі слабості та непорозуміння для поширення власних впливів. Якщо ЗСА дійсно хочуть допомогти недорозвиненим країнам, то повинні перестерігати їх перед плянами Москви, а крім того продовжувати протиставитися поширенню ідеологічних, військових, економічних та всіх інших впливів Совєтського Союзу.

Українці Ню Йорку будують нову церкву св. Юра

Відбулося урочисте посвячення наріжного каменя.

Світлив О. Старостяк

Владика Йосиф Шмондюк, канцлер Є. Монастирський і протоархимандрит Василіянського Чину Ісидор Патрило в часі Служби Божої.

Ню Йорк, (ік). — Після років впертих і трудних заходів, щоби звільнити від мешканців кам'яниці, що їх, разом із парохіяльним будинком біля старої церковці св. Юра на 7-ій вулиці у Мангаттені в Ню Йорку, треба було розібрати, 28-го березня 1966 року посвячено площу під будову нової величавої церкви. Вже 2 квітня 1966 розпочалася її будова, а 5-го червня 1977, коли над копулою нової імпозантної будівлі (архітект інж. Аполінарій Осадца) — видніє хрест і вся будівля вже на три четвертини готова — переведено урочисте посвячення наріжного каменя із вмуруванням в ньому грамоти, жмені землі із подвір'я та кусника муру із церкви св. Юра у Львові, кусники муру із Золотих Воріт у Києві, списка членів Комітету будови церкви і жертводавців, українських газет в ЗСА („Свобода", „Америка", „Шлях" і „Наш Світ") та американських монет із рр. 1976/77.

Урочистість посвячення наріжного каменя попередила Богослужба, яку відправив Єпископ Стемфордський Кир Йосиф Шмондюк, в асисті якого були: о. протоархимандрит Чина СВВ Ісидор Патрило (який своєю участю у цій церемонії в Ню Йорку закінчив об'їзд усіх церков і манастирів на американському континенті, де діють оо. Василіяни), о. протоігумен Патрикій Пащак ЧСВВ, о. ігумен і парох церкви св. Юра д-р Володимир Ґавліч ЧСВВ, о. ігумен Інокентій Лотоцький з Гемтремку (Детройт, Міч.), о. Севастіян Шевчук ЧСВВ з Ню Йорку, о. Іван Сембрат ЧСВВ з Ню Иорку та генеральний вікарій — капелян о. монсеньйор Еміліян Манастирський із Стемфорду, — впорядником був о. Х. Войтина, ЧСВВ. О. д-р В. Ґавліч проголосив порядок всієї церемонії, — проповідь про те, як український нарід і Українська Церква опинилися між історичними молотом і ковадлом, які проте не всилі їх розчавити, виголосив двома мовами о. протоігумен П. Пащак, ЧСВВ. Співав хор під орудою Івана Хомина.

Після Богослужби пішла походом процесія, яка обійшла вулицями 6-ою і 2-ою евеню. Впереді йшли діти й молодь із „Пласту" й „СУМА", пані із жіночих організацій, головно СУА, в народних одягах, представники численних організацій, разом коло 5,000 осіб. Із духовників, крім названих, взяли участь у процесійному поході та акті посвячення ще такі особи: о. монс. О. Скрінковський, канцлер Чина Редемптористів, — о. А. Кучма, — о. Л. Мудрий, — о. Й. Кузмяк ЧСВВ, — о. ігумен А. Гавкалюк ЧСВВ (із Ґлен Кову), — о. проф. М. Войнар ЧСВВ — о. Лев Голдгейл ЧСВВ, — о. Л. Лавренюк ЧСВВ, — о. М. Молдаван ЧСВВ. У церкві й поході взяли теж участь 16 Сестер ЧСВВ із Ню Йорку, Нюарку і Філядельфії, — учні і студенти школи й академії св. Юра та вівтарні хлопці. Головним впорядником процесійного походу, якому придивлялися з усіх вікон мешканці тієї частини міста, був Степан Чума. Сьома вулиця між 2-ою і 3-ою евеню була замкнена для колового руху

(Закінчення на ст. 6-ій)

В БРАЗИЛІЇ ПОМЕР ЄПИСКОП ВОЛОДИМИР, ВІКАРІЙ УАПЦ НА ПІВДЕННУ АМЕРИКУ

Бавнд Брук, Н. Дж. — Митрополича Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА повідомляє, що у вівторок, 7-го червня, в Сан Павльо, Бразилія, упокоївся в Бозі єпископ Володимир, Вікарій Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви на країни Південної Америки. Похоронні відправи відбудуться в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Бруку за таким порядком: в п'ятницю, 17-го червня в 7-ій год. вечора — Чин архиєрейського відпівання, а в суботу, 18-го червня, в 9-ій год. ранку — Заупокійна Св. Літургія й похорон.

Канадське Об'єднання вчителів української мови в державних школах відбуло річну конференцію у Вінніпеґу

Вінніпеґ, Канада (КУК). — Під проводом д-ра Б. Білаша, в днях 28 і 29-го травня 1977 р. відбуто у Вінніпеґу 4-ту Річну Конференцію Канадського Об'єднання вчителів української мови в державних школах з участю представників Алберти, Саскачевану, Манітоби і Онтаріо. Привіт від Централі КУК зложив екзекутивний директор д-р С. Яр. Кальба, який брав участь в нарадах 2-го дня конференції.

Конференція схвалила ряд резолюцій, між іншим поручаючи творити кляси передшкілля при тих державних школах, де ведеться навчання української мови, відбувати міжпровінційні Вишкільні Курси Методології, організувати спільні конференції з учителями Рідних Шкіл і приступити до Крайового Центру Українських Шкільних Рад при Централі КУК, як Рада Державного Шкільництва.

До складу нової Управи Об'єднання ввійшли: С. Кобринський з Канори, Саск. — президент, д-р Б. Білаш з Вінніпеґу — бувший президент, заступники президента: Б. Р. Кубракович, — Манітоба, Надя Маланчук — Онтаріо, І. Филиштан — Саскачеван, Люба Ґордіца — Алберта, і Данило Боднар зі Саскачевану — секретар-касир.

В конеренції приймали участь: з Алберти: Ксеня Турко і Галина Ілюк, зі Саскачевану: Ю. Жеребецький, М. Лабюк з дружиною і Н. Морґач, з Онтаріо: Лелія Дзвоник і Ірена Баєр, з Манітоби: д-р Б. Білаш, Е. Юзвишин, Б. Кубракович, Маруся Костишин, Стефанія Юрківська, А. Курдидик, Галя Фенюк, Дарія Романяк та інші.

Високе відзначення д-р Марії Овчаренко

Чарлстон, Ілл. (Н. Н.) — Під час градуаційних церемоній Східнього Іллінойського університету 14-го травня ц. р. д-р Даніель Е. Марвін, президент цього університету, вручив диплом видатного члена професорського збору і грошову нагороду д-р Марії Овчаренко. Д-р Овчаренко працює професором на факультеті чужих мов Східнього Іллінойського університету від 1964 р. Кандидатів на цю високу нагороду вибирає Професорський сенат перед закінченням академічного року на основі таких критеріїв: широке знання свого предмету, наукові досліди, уміння цікаво викладати свої лекції і стимулювати думання студентів, вклад у розвиток факультету та університету.

Д-р Марія Овчаренко

На загальну кількість 542 професорів і викладачів Професорський сенат вибирає тільки двох, які, на думку сенату, найбіше на це заслуговують.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

89-ий ВІДДІЛ СУА В КЕРГОНКСОНІ ВЛАШТОВУЄ ДОПОВІДЬ

Кергонксон, Н.Й. — Старанням 89-го Відділу СУА в неділю, 19-го червня ц.р. о год. 1-ій по пол., тут у церковній залі Пресвятої Тройці, доповідатиме Мирослава Гойдиш на тему розвитку і збереження української вишивки. Доповідь буде ілюстрована прозірками і мистецькими експонатами.

НАРАДИ БАТЬКІВСЬКОГО КРУЖКА ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, — В суботу, 18-го червня ц.р. о год. 11:30 ранку, тут у приміщенні канцелярії Школи Українознавства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", відбудуться спільні наради Батьківського Кружка Школи Українознавства, Дирекції школи та представників Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" зі звичайним порядком нарад.

КОНЦЕРТ НОВОПРИБУЛОГО З УКРАЇНИ СПІВАКА

Пассейк, Н.Дж. (УККА). — Місцевий Відділ УККА влаштовує тут в неділю, 12-го червня, о 7-ій годині вечора в приміщенні Української Централі (240 Говп евеню) концерт новоприбулого еміґранта з України, співака Одеської Опери баритона Володимира Коткова, деб'ют якого відбувся в Ню Йорку під протекторатом Ради для Справ Культури при УККА. В програмі концерту арії із опер „Богдан Хмельницький" К. Данькевича, „Кармелюк" В. Костенка, „Тарас Бульба" М. Лисенка, твори західньо-европейських композиторів, сучасні та народні українські пісні. При фортепіяні: Ігор Соневицький. Квитки при касі в день концерту в ціні 3 дол. для дорослих і 2 дол. для студентів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Потрібна реформа

Представляючи свої пропозиції щодо державного бюджету на наступний фіскальний рік, президент Джіммі Картер закликав Конгрес схвалити велику суму грошей на програму ,,Медикейд'', яка має на меті допомагати біднішим громадянам ЗСА покрити кошти медичної опіки.

Програма ,,Медикейд'' сама по собі конечна, бо без фінансової допомоги уряду менше заможні мешканці ЗСА ніяк не могли б отримати відповідної медичної допомоги, ліків тощо. Значить, ідея такої програми добра.

Однак, як виявила інвестиґація, переведена минулого року однією Сенатською комісією, майже одна третя із 15-більйонового річного бюджету цієї програми, тобто, 5 більйонів долярів, пішли намарно, або попали до кишень несовісних лікарів, які від самого встановлення програми використовують ,,Медикейд'' для власного збагачення, обманюючи уряд на великі суми грошей, або пропали через неефективне адміністрування цією програмою. Програму ,,Медикейд'' надуживають не тільки приватні лікарі, але рівнож спеціяльно створені ,,клініки'', а навіть великі престижеві приватні і міські шпиталі.

Отже, така ситуація вимагає негайної реформи. Федеральний і стейтові уряди мусять застановитися над заходами, які запобігали б зловживанням, а також повинні встановити спеціяльні агенції, які мали б повновласті притягати до відповідальности людей чи інституцій, які в нелеґальний спосіб пробували б використати програму ,,Медикейд'' для власного збагачення. Не можна дозволити на те, щоб податкові гроші, замість йти на медичну опіку бідніших громадян, які цю опіку конечно потребують, опинялися в кишенях і так багатих, але несовісних лікарів чи адміністраторів ,,клінік'' і шпиталів.

Ряд коментаторів твердить, що в усіх стейтах повинні бути створені пости спеціяльних прокураторів, завданням яких було б наглядати над програмою ,,Медикейд'', а рівнож, щоб такий пост був встановлений і при федеральному уряді у Вашінґтоні. Такий нагляд заощадив би більйони долярів, які можна було б призначити на інші корисні цілі. Наприклад, недавно Білий Дім повідомив, що з уваги на брак фондів, президент Картер звернеться до Конгресу, щоб він припинив програму позичок для студентів коледжів і університетів. Як відомо, без тих студійних позичок багато дівчат і хлопців із біднішого і середнього прошарків мусіли б припинити свої вищі студії, а інші навіть не мали б змоги їх розпочинати. Це вийшло б на некористь цілої країни, бо освічена молодь — це майбутність кожної держави.

Отже, реформа програми ,,Медикейд'' — це нагла і невідкладна справа, яку якнайшвидше мусять полагодити федеральний і стейтові уряди.

Законодавці закликають Білий Дім припинити продаж компюторів Москві

Вашінґтон. — Речники обох Палат Конгресу повідомили в неділю, 5-го червня, що 65 законодавців звернулися із закликом до президента Джіммі Картера, щоб припинив продаж компюторів ,,Сайбер 76'' для Совєтського Союзу, бо цей рід компютора може використати Москва для військових цілей, наприклад, для слідкування за американськими ракетами, літаками, підводними човнами, а крім того цей компютор можна використовувати при розшифруванні таємних депеш розвідчих чинників ЗСА, як теж при розбудові стратегічних літаків, атомових ракет та іншої зброї.

Фірма ,,Контрол Дейта Корпорейшен'', яка виробляє цей рід компютора, твердить, що Совєтський Союз вживатиме ці компютори ,,тільки для мирних цілей'', наприклад, для передсказання змін в погоді та для загальних атмосферичних дослідів. Однак, згаданих 65 членів Конгресу і речники розвідчих і дослідчих агенцій ЗСА відкидають заяви фірми ,,Контрол Дейта Корпорейшен'', заявляючи, що Совєтський Союз може використати і напевно використає ці компютори для військових цілей. Вони закликають президента Картера доручити Департаментові торгівлі, щоб негайно уневажнив дозвіл для згаданої фірми продавати ці компютори Москві.

Д-р Роман Осінчук

ПАТРІЯРШИЙ ФОНД — ВИЯВ НАШОЇ ГРОМАДСЬКОЇ СОВІСТИ

У ,,Вістях з Риму'', ч. 3-6 з 21-го березня 1977 р. читаємо ще раз додаткові вияснення у справі ,,Свята Софія'', яке створив по довгих легальних заходах наш Блаженніший Патріярх у 1970 р. Згідно з корпораційними законами Т-во ,,Свята Софія'' стало ,,правно оформлене й визнане Апостольською Столицею, Папою та італійським урядом і президентом, щоб було воно правним власником усіх матеріяльних надбань Блаженнішого''.

Передніше також у кількох числах ,,Вістей з Риму'' та у ,,Свободі'' були вже вияснення, що Т-во ,,Свята Софія'' є власником патріярших дібр у діяспорі, так у Римі, як теж в інших країнах поселення, де такі власновті будуть мати створені вже дочерні корпорації або такі, що щойно повстануть.

Такі дочерні корпорації, як н. пр., Т-во ,,Свята Софія'' у ЗСА, є також уповноважені їх головою, Блаженнішим Йосифом, проводити збірки на т. зв. Патріярший Фонд.

У зв'язку з проголошенням про існування Т-ва ,,Свята Софія'' у ЗСА почали в колах нашої громади ширитись деякі, вправді спорадичні думки, здогади, що це є якась нова організація мирян. Рівночасно з цим почав дехто говорити про ще якийсь новий фонд ,,Св. Софії''. Для ясного розуміння тієї справи треба заявити, що немає інших церковних фондів для ПУКЦ, а є лише відтепер один мирянський Патріярший Фонд . Як читаємо знову у згаданих ,,Вістях з Риму'' — Т-во Свята Софія має свої окремі цілі й поважні відповідальності. Воно не є якоюсь організацією мас, а радше ,,моральним тілом'' — корпорацією осіб , до якої входять призначені головою цього Т-ва, Блаженнішим Патріярхом, деякі єпископи, священики й миряни. Очевидно, Т-во ,,Свята Софія'' співпрацює із усіма мирянськими організаціями й підтримує їх у їхній праці для добра помісности УКЦеркви. Хоч згадані організації мають свої статутові цілі та дещо різняться своєю організаційною побудовою та методами праці, проте всі разом у єдності та ідейній праці — Т-во ,,Свята Софія'', Т-во священиків Св. Андрея та патріярхальні товариства у різних країнах, працюють разом для однієї цілі, а це для закріплення помісности нашої Церкви з патріярхальним устроєм на чолі з нашим Першим Патріярхом, Блаженнішим Йосифом I. До такої об'єднаної праці усіх мирянських та священичих організацій та всіх вірних УКЦеркви закликає наш Патріярх у збірковій акції на проголошений уже Патріярший Фонд .

Чи не найбільше раціональною та найкращою нагодою для започаткування цього Патріяршого Фонду є саме 1977 рік, в якому нашому Патріярхові Києво-Галицькому та всієї Руси, Його Блаженству Йосифові, сповнилося 85 років трудолюбивого життя, що ми всі вірні УКЦеркви приймаємо з почуттям великої вдячности Всевишньому та як знак особливої Божої Ласки й благословення за його великий труд і терпіння. Коли напередодні очікуваних великих святкувань з нагоди 85-річчя життя та 60-ліття священства нашого Блаженнішого Отця Йосифа й його величезної праці для нашої Церкви й Народу як священика, як основоположника й довголітнього ректора Богословської Академії у Львові, як Митрополита Києво-Галицького, як ісповідника віри й довголітнього Мученика за Христову віру, УКЦеркву, Вселенську Церкву й за свій народ, а зокрема, як Патріярха Києво-Галицького і всієї Руси, ініціятора, інспіратора та гарячого оборонця справедливих вікових прав нашої Помісної УКЦеркви й патріярхального устрою — то яка може бути наша постава та відповідь у такій великій хвилині й нагоді? Лиш одна! А це — об'єднання усіх наших єпископів, священиків, монаших чинів та цілого Божого люду навколо особи Патріярха. та велика, не лиш моральна, але й матеріяльна, допомога нашій страдницькій Церкві й нашому церковному проводові на чолі з Блаженнішим Патріярхом Йосифом I для фінансового забезпечення усіх матеріяльних та культурних надбань нашої Церкви та цілої Патріярхії, її дальшого успішного розвитку тепер і в майбутньому.

При такій великій нагоді ми всі вже раз повинні собі усвідомити, де наш Блаженніший стоїть, за чим стоїть та які великі ідеї та проблеми Церкви й народу пов'язані з його особою, щоб історія нас усіх не судила, що ,,през незгоду самі себе звоювали''. Наші серця повинні бути сповнені великої радости, а рівночасно й вдячности за ці всі турботи та жертвенну працю, просто епохальну працю Блаженнішого Патріярха для оборони прав нашої Церкви, для піднесення духа релігійного життя народу в діяспорі й на Батьківщині та для престижу нашої найбільшої Східньої Церкви у Вселенській Церкві, як теж для престижу українського народу, саме в тих складних і важких політичних

(Закінчення на ст. 5-ій)

,,КОРОННІ — ЧИ КОРІННІ СВІДКИ?''

Клівленд, Огайо (Комітет ФКУ). — На початку було так, що в справах Українського Гарварду з доповідями ,,йшли в народ'' генераліція цього наукового центру, чи його організаційно - фінансового рамени — Фонд Катедр Українознавства (ФКУ).

Теоретично беручи, то було дуже корисно — говорили ж бо до народу люди, які досконало визнаються на справах. Але в практиці наших специфічних умовин, вийшло інакше. Насамперед то була велика втрата часу для перевантажених (і без того) людей з Гарвардського Центру Українських Студій (ГЦУС), чи з ФКУ. Подруге, критика не дуже перебірчивої в засобах опозиції, довела до неминучих зударів, до створення злої крови і особистих застережень по обидвох сторонах та до двофронтовости, з одними ,,за'', а другими ,,проти'' Українського Гарварду.

Все це змінилося докорінно на краще, як у народ почали ходити перші випускники наших гарвардських катедр — доктори, чи докторанти. Опозиція втратила закиди ,, продавання кота в мішку''. Кожний ,,невірний Тома'' міг у власних розмовах з цими доповідачами пересвідчитися, що ці молоді адепти науки таки воістину є тією науковою ,,зміною варти'', на яку ми ждали. Таким чином, внутрішня ціль Гарвардського проєкту — виховувати нову наукову еліту з українистики — виправдує себе.

Потретє, відпали для опозиції особисті упередження на цьому полі. Юні гарвардські доповідачі знають тільки суть справи і тільки про неї говорять: 1. Як нам покласти українську справу на рейки всесвітньої науки (передумова, без якої нас науково не визнають сильні світу цього, так, як не визнавали нас у дві всесвітні війни)? 2. Як нам здвигнути могутній Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) віч-на-віч із минулорічним московсько - большевицьким присудом смерти на українство в рідному краю, щоб успішно протиставитися пекольним плянам окупантів?...

Таке поважне ставлення молодих гарвардців до питання: бути чи не бути українству на світі? - приневолює поважніших людей опозиції до застанови. Щораз більше опонентів починають розуміти, що Український Гарвард не прийшов їх научні установи знищити, тільки, користуючись впливами і силою Гарварду, сягнути з українською проблематикою туди, куди своїми власними силами ми просто не можемо сягнути. Дав би Бог, щоб усі опоненти якнайшвидше зрозуміли, що найвищим імперативом нашої наукової політики є й мусить стати не ідея бути власником фізичного університецького будинку - тільки бути співтворцем всесвітньої науки. Крайня пора всім зрозуміти, що ,,погасити'' Український Гарвард, значить, робити точно те, що на потребу... комуністичній Москві!... Підпільний ,,Український Вісник'', ч. 7-8, з 1975-го року, ясно підкреслює патріотизм і ,,турботу за долю свого народу'' в жертводавців на Український Гарвард, яких усяко намагаються оплюгавити кремлівські прислужники.

Щождо інших наших научних і наукових установ, то з могутнім Українським Гарвардом вони їхатимуть куди краще, ніж без нього: хто ж не допомагав би власним братам, що змагають до тієї самої мети?...Треба тільки зревідувати погляд на слово: конкуренція. То співбіг до спільної мети, а не боротьба на знищення...конкурента!...

Але повернімо до наших юних пропагандистів з Українського Гарварду. На протязі останнього рокудвох вони йдуть у народ всебільше у відмолодженому складі. У Клівленді на Гарвардському Вечорі минулого листопада виступав рядовий студент Роман Процик із Філядельфії. А 2-го квітня 1977 року до цього самого міста, в заступстві тоді недужого гарвардця Адріяна Сливоцького, приїхав вербувати добровільців до Гарвардської Літньої Школи Максим Тарнавський із Філядельфії. Останній, має за собою тільки скінчену Літню Школу Українистики Гарварду, проте він такий самий коронний свідок Українського Гарварду, як випускник із докторським титулом. Тобто, він, логічно, не має стільки знання матеріялів українистики, але пропорційне і широке універсальне знання, глибока віра в успіх справи та сміливість виступу ті самі. Більше того, цей юнак ясно заявив, що, їдучи до Гарвардської Української Літньої Школи, він їхав не тільки вчитися, але й ... перевірити рівень навчання і знань Українського Гарварду (так, прошу!)...Він хотів узнати, чи Український Гарвард і (Американський) Гарвард різняться рівнем вимог і знання. ,,На щастя'' обидвох сторін, вислід звучав:Гарвард американський, український, німецький чи турецький — має тільки один гарвардський рівень''...

Як бачимо, це вже не тільки корінні, але теж (до) корінні свідки Українського Гарварду–такі молодці як Максим, а тому не диво, що його з запертим віддихом слухали учні старших кляс обидвох українознавчих шкіл, разом коло 150 душ, уранці згаданої суботи, 2-го квітня, та понад 60 старших громадян і високошкільних студентів увечері. Що рідношкільники потім бомбардували прелегента цілу годину питаннями про Український Гарвард і його Літню Українознавчу Школу — це само собою розуміється.

Очевидно, було б несерйозно говорити, що Літня Українська Гарвардська Школа сама собою ,,фабрикує гарвардців'' на про-

(Закінчення на ст. 5-ій)

В. Канарчук

НІМЕЦЬКІ ПЕРЕСЕЛЕНЦІ

Із колишніх німецьких областей, які тепер належать до Польщі, приблизно 2.600 етнічних німців прибуває до Західньої Німеччини. Половина з них переходить через переселенський центр у місті Унна Масек, у Вестфалії, щоб поселитися в Надренії і Вестфалії. Щороку приймає Західня Німеччина більше як 30.000 німців з Польщі, східньоевропейських країн і СССР. Головною причиною переселення, як заявляють ті німці, є те, що вони хочуть виховати своїх дітей на німців, бо в Польщі вони геть польщаться. Польща неофіційно не признає ніяких національних меншин, — кажуть вони. Діти німців, які ще живуть у Польщі, не мають змоги вчитися німецької мови, вони вже не вміють говорити по-німецьки. Так, наприклад, у школі, спорудженій для дітей переселенців в Унна Масек, в першій клясі початкової школи з 21 дітей лише п'ять знали німецьку мову. Тільки у Вроцлаві (колишній Бресляв) є ще німецька церква, в якій проповіді виголошують німецькою мовою. Дітям німців, які живуть ще у Польщі, а це переважно селяни й робітники, неможливо дістатися до високих шкіл.

Тяжко точно ствердити скільки ще німців живе у Польщі. Одні подають, що їх є там ще 500.000, інші, що один мільйон. Коли устійнено нові границі Польщі, покинуло Польщу дев'ять мільйонів німців. Червоний Хрест подає, що число тих німців, які хочуть переселитися до Німеччини, є більше ніж 280.000. Німці, які переселюються з Польщі, мають право забрати зі собою дуже мало зі своїх речей, а родини з 4-ох членів мусять платити 1.250 долярів за право еміґрувати та за транспорт. Західня Німеччина звертає переселенцям ті кошти, родині з 4-ох членів дає 200 дол. готівки, приймає їх на список безробітних, випробовує їх технічні здібності, перешколює й дає дешеві мешкання. Кожному переселенцеві уряд готов признати довготермінову дешеву позичку в сумі 5.000 дол. для домашнього розгосподарювання.

З НАШИХ БУДНІВ

Мова рідна, а слово ні!

Коли сл. п. Роман Купчинський, він же славний Галактіон Чіпка, дякував ,,Свободі'' за службу фейлетоніста, а я перебирав після нього це ремесло, Покійний дав ще мені на відхідному таку дружню пораду:

— Пане товаришу, якщо вам колись забракне теми до фейлетона, то не сушіть собі тим голови, а сідайте і пишіть про...українську мову. На цю тему пише в нас кожний, хто лише вміє писати і читати, тож і вам напевне вийде якась ,,гамаксойка'', — як говорив небіжчик Назарук у Львові.

Добра рада незабутнього Колеґи за фахом пригадалась мені саме тепер, коли в голові настала ,,глибока павза'', — як писав Іван Франко, — або тематична порожнеча, бо ювілейна тематика вже вичерпалась, слава Богу, а до вакаційної ще либонь трохи завчасно братися. А тут і попав мені під руку відповідний матеріял: стаття шановного пана доктора, Луки Луцева, присвячена науковій спадщині сл. п. проф. д-ра Василя Стецюка, з царини української філології. Д-р Луців звернув окрему увагу на наукову роботу покійного п. з. ,,Грецький лексичний фонд'', в якій передчасно померлий автор аналізує численні запозичення, що продісталися з грецької мови до нашої.

В цьому місці мушу признатися, що праця д-ра Василя Стецюка, хоч і яка вона цікава й науково обоснована, то мене особисто вона не підняла на дусі, а радше, можна б сказати, навіть трохи засмутила. Бо виявляється, що ціла дюжина щиро народних, якби нам здавалося, або рідно-українських слів та імен походять з ,,Грецького лексичного фонду''! Чи ви повірите, що від греків прийшли до нас: ,,бульба'', ,,бараболя'', ,,воробець'', ,,кобила'', ,,теля'', ,,ягня'', ,,корито'', ,,болото'', ,,коновка'', ,,ковбаса'', ,,мітра'', ба й навіть, — уявіть собі! — ,,макітра''! Грецького походження є такі популярні українські імена, як Остап чи Одарка, а навіть дієслово ,,скитатися'' має грецький пень чи корінь, отже й ми скитальці, як виходить, позичили собі свою історичну назву від греків!

Тепер мені вже ясно, чому наші земляки з Асторії, Н. Й., живуть в таких дружніх стосунках з сусідами-греками, чому між цими двома етнічними групами настала така згода в сімействі, що навіть довголітній ,,давнтавнець'', д-р Іван М-ч, переніс свою лікарську ординацію з долини міста Ню Йорку до Асторії!

ікер

Іванна Рожанковська

ПЕРСПЕКТИВИ НА МАЙБУТНЄ

[Програмова доповідь, відчитана на III-му Конгресі Світової Федерації Українських Жіночих Організацій у Торонті, Канада, 28-го травня 1977 р.]

(3)

У таборових злиднях по Другій світовій війні жіноцтво почало відновляти свою діяльність та створило 10-тисячне Об'єднання Українських Жінок у Німеччині. Розгорнулася багатогранна діяльність, виходив журнал ,,Громадянка'', нав'язано контакт з американськими і канадськими українськими жіночими організаціями, що співчували долі вигнанців з рідної землі та прийшли з допомогою. Напередодні переселення, а властиво вже в його ході, з ініціятиви Союзу Українок Америки, найстаршої і найсильнішої української жіночої організації на еміграції, відбувся у 1948 році у Філядельфії другий світовий з'їзд українського жіноцтва, а вислідом його було створення СФУЖО. Цей факт став ще одним доказом громадської зрілости українського жіноцтва та його намагання об'єднаної дії в користь української спільноти на еміграції та поневоленої батьківщини. На конгресі схвалено статут і ряд резолюцій. Світова централя, що існує 29 років, повинна мати і безперечно має досягнення та заслуги. Одначе від постання СФУЖО багато дечого змінилося. Деякі основниці та три її колишні голови відійшли у вічність. Виросли нові покоління жінок. У західнім світі проявився жіночий рух у новій агресивній та радикальній формі. Зайшли великі зміни в громадськім житті українського поселення.

До часу постання СКВУ, СФУЖО було єдиним українським об'єднанням світового маштабу. Факт заіснування СКВУ, як світового об'єднання українців у діяспорі, висунув питання взаємин обох світових централь. Приготування до СКВУ почалися багато років заздалегідь. 31-го січня 1960 року з ініціятиви УКК відбулася нарада, в якій взяла участь Олена Лотоцька, тодішня голова СУА. У ,,Нашім Житті'' з лютого 1960 року появилась редакційна стаття, в якій повністю підтримувалась ідея скликання конгресу. У цій статті немає ніяких вимог до організаторів конгресу щодо участи жіноцтва у нарадах конгресу на рівних правах, не знаходимо їх також на сторінках преси наступних вісім років. В часі обох конгресів відбувалися сесії СФУЖО, жіноцтво радило паралельно і не брало участи у нарадах СКВУ. Наші резолюції не були інкорпоровані у резолюції СКВУ, лише окремо відчитані.

У своїм звіті голова СФУЖО повідомила про заходи для включення жіноцтва у ситему СКВУ та деякі досягнення, одначе, у теперішній ситуації жіноцтво все ще не має ні голосу, ні впливу на дію цієї світової централі. Творяться світові та крайові ради у різних ділянках культурного і громадського життя, в яких ми не є пропорційно заступлені. В усіх країнах поселення збираємося брати участь у ,,жіночій декаді'', де ми є в такій меншості, що не можемо мати ніякого впливу на рішення, хіба при щасливім збігу обставин видвигнути оборону людських прав чи домагатися більшої уваги для етнічних меншин. У своїй громаді, де становимо більше як половину населення на всіх континентах, вдовольняємося пасивною ролею та опісля переводимо в життя те, що схвалили чоловіки. Слід пригадати, які вимоги ставив Союз Українок в Галичині в 1935 р., коли пляновано скликання Українського Національного Конгресу. У статті ,,Жінці'' з 15 січня 1935 р. ст. 2, Мілена Рудницька писала:

,,...Нас, українське організоване жіноцтво, цікавить головно ось яке питання: чи і в яких розмірах будемо ми співтворцями Українського Національного Конгресу? Чи матимемо змогу оформлювати його згідно з нашим розумінням національних справ і інтересів? Чи голос української жінки, голос української матері залунає з належною силою на Конґресі і чи її думка заважить на його нарадах і рішеннях? Одним словом, чи Всеукраїнський Національний Конгрес буде справді збором представників цілого народу, чи тільки мужеської його половини?''...

,,...Як виразник політичного світогяду жіноцтва, жіночі організації займають місце, що не має аналогії в інших, чисто мужеських чи мішаних організаціях. Вони стали надпартійним політичним чинником, який не тільки вишколює, але одночасно висловлює політичну волю жіноцтва. Тому саме вони покликані репрезентувати жіноцтво всюди там, де рішаються питання загально національного значення''...

І вкінці:

,,... Активна співпраця українського жіноцтва біля Конґресу необхідна не тільки для жінок, а для добра, для успіху самого Конгресу''...

Український Всесвітній Конгрес ніколи не відбувся, але я впевнена, що коли б був скликаний, його організатори не забули б покликати до президії представниць жіноцтва, як це мало місце на другім СКВУ. Пропоную, щоб конґрес СФУЖО провірив нашу дотеперішню настанову і висунув домагання пропорційного заступництва в органах СКВУ, відповідно до числа жіноцтва і вкладу громадської праці. До СФУЖО включилися жіночі організації з ідеологічним забарвленням. Цей факт не має прецеденту у міжнародних жіночих організаціях. Світовий Союз Українок також став на понадпартійній плятформі. У своїй брошурі з нагоди 25-ліття СФУЖО ,,У послідовній черзі'', ст. 22, Дарія Ребет пише:

,,...Об'єднуючи жіночі організації та маючи на увазі якнайширше організаційне охоплення українських жінок у різних країнах поселення, — СФУЖО в основу своїх постанов поставила змагання до єдности взагалі всіх національних сил та до постійної готовности і дієвости на благо України''. На ст. 35 брошурки, ствердивши, що до СФУЖО включилися жіночі організації партійних угруповань, заявляє, що: ,,Тут треба відкрито поставити питання, чи елементи такого поділу не мали і не мають значення для СФУЖО? Це тим більше, що зразу були і згодом постали нові жіночі організації ідеологічно-групового характеру, які ввійшли у склад СФУЖО. І треба відповісти ясно, що первородні слабості цілого українського суспільного життя якоюсь мірою віддзеркалюються і в СФУЖО. Точніше: групово-виборча аритметика не залишається без значення і в функціонуванні СФУЖО...''

Цю групово-виборчу аритметику ми вже мали нагоду спостерігати на терені СФУЖО. Розбиття і розсварення в українськім середовищі це ніщо нове. Історія нас багато не навчила. На доказ можна навести хоч би виїмки зі статтей визначних громадянок з-перед тридцяти років: Івченко Людмила. ,,Вчімось мислити державницьки''. ,,Громадянка'', ч. 3, 1947, ст. 2-3.

,,...Теперішня групова і партійна розсвареність часто призводить до того, що велика частина жіноцтва починає знеохочуватись, відчуває несмак до громадської роботи взагалі...Ми маємо надто велику відповідальність за життя, щоб і собі кинутися у бійку і сварку. Не можемо, бо ми тримаємо на собі усе життя — усю майбутність народу. Чим більше чоловіки витрачають сил і енергії на сварки, тим більше треба нам ставати на їх місце для конкретної продуктивної роботи. Звідси встановляємо тимчасовий модус нашого ставлення до різних груп і партій та співпрацюємо і підтримуємо кожного, хто щось будує...підтримка творенню і опір нищенню буде нашою першою вправою у набутті державницьких навичок''...

Парфанович Софія. ,,Жінка — чинник рівноваги''. ,,Громадянка'', 1946, ст. 8.

,,...Наше бажання, щоб і в теперішню пору жінка — чинник ладу і спокою — вела до замирення партійної гризні та своїм співдіянням в політичних справах доводила до замирення партійної гризні, до злагіднення форм боротьби та вкінці до замирення; а тим самим, до об'єднання, що для нас тепер таке конечне. Треба, щоб жінки, вступаючи до партії чи визнаючи себе членами якихось напрямів, пам'ятали про те, що вони йдуть туди не на те, щоб перейнятись загальною ненавистю чи з'їдливістю і разом з чоловіками кинутись на манівці жерні і борні. Це нижче жіночої гідности і навіть шкода часу і енергії''...

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано

„ДЕСЯТНИКИ" ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Джерзі Сиrі. — З початком цього року Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу проголосив передконвенційну членську кампанію, метою якої є придбати щонайменше 5.000 нових членів, забезпечених на суму 10.000.000 долярів. За успіхи в цій кампанії призначено, крім звичайних, ряд надзвичайних нагород і відзначень для всіх союзовців, які придбають в передконвенційному році перших десять нових членів. Всі нові „ДЕСЯТНИКИ" автоматично стають членами „Клюбу Будівничих УНСюзу".

З приємністю подаємо в четвертому списку одинадцять прізвищ нових „ДЕСЯТНИКІВ", а саме: пані Анна Гарас — секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Па., — придбала 15 членів, Іван Чопко — секретар 271-го Відділу в Елмайрі, Н. Й., — придбав 14 членів, Петро Федик — секретар 292-го Відділу в Детройті — придбав 12 членів, пані Олександра Дольницька — секретарка 434-го Відділу в Монтреалі, Канада, — придбала 12 членів, Ярослав Леськів — секретар 133-го Відділу в Нюарку, Н. Дж., — придбав 11 членів, Григорій Корб'як — секретар 146-го Відділу в Детройті — придбав 10 членів, пані Марія Дейчаківська — секретарка 233-го Відділу в Лорейні, Огайо, — придбала 10 членів, Петро Аркотин — секретар 261-го Відділу в Віліямставні, Н. Дж., — придбав 10 членів, пані Віра Напора — організаторка 291-го Відділу в Пармі, Огайо, — придбала 10 членів, пані Текля Мороз — секретарка 465-го Відділу в Монтреалі, Канада, — придбала 10 членів і Володимир Гавриляк — секретар 316-го Відділу в Рочестері, Н. Й., — придбав 10 членів.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ

„ДЕСЯТНИКИ" МІСЯЦЯ ТРАВНЯ 1977 Р.

Анна Гарас (47) — 15

Ярослав Леськів (133) — 11

Іван Чопко (271) — 14

Григорій Корб'як (146) — 10

Петро Федик (292) — 12

Петро Аркотин (261) — 10

Олександра Дольницька (434) — 12

Володимир Гавриляк (316) — 10

Текля Мороз (465) — 10

ЗНІМОК НЕ ПРИСЛАЛИ:
Марія Дейчаківська (233) — 10
Віра Напора (291) — 10

Іван Одежинський — чверть століття на пості постійного організатора УНС

Іван Одежинський

Кергонксон, Союзівка. — Тут у четвер, 26-го травня ц. р. під час прийняття-бенкету з нагоди річних нарад Головного Уряду УНСоюзу в приявності всіх головних урядовців і запрошених гостей, зустріла мила несподіванка головного радного і заслуженого довголітнього союзовця Івана Одежинського. Головний організатор Степан Гавриш в імені Екзикутивного Комітету повідомив усіх приявних, що на весні 1977 року сповнилося 25 років праці Івана Одежинського на пості постійного організатора УНСоюзу в місті братньої любови Філядельфії. З тієї нагоди д-р Анна Чопик, яка є найдовше головною радною (має сеньйоріті) в імені Головного Уряду під рясні оплески приявних вручила по-мистецьки виконану плякету „ІВАНОВІ ОДЕЖИНСЬКОМУ ЗА ЗАСЛУГИ НА ПОСТІ ПОСТІЙНОГО ОРГАНІЗАТОРА УНС В РОКАХ 1952-1977.

Працю для УНС Іван Одежинський почав ще 1949 року, коли оснував новий 153-ій Відділ у Філядельфії ім. Луки Мишуги, і якого був довголітнім секретарем. Відтак, як почав виконувати обов'язки постійного організатора, секретарство Відділу перебрав інж. Іван Скіра, а він далі організував членів до Відділу, який сьогодні нараховує 720 членів і є найбільшим Відділом в стейті народження Батька Союзу. Відтак, 1952 року, Іван Одежинський був ініціятором оснування у Філядельфії 216-го Пластового Відділу „Товариство Пласт", секретарем якого є інж. Богдан Одежинський. Відділ цей сьогодні нараховує 272-ох членів, в більшості зорганізованих постійним організатором Іваном Одежинським. З черги 1968 року при його технічній допомозі основано 32-ий Відділ у Філядельфії ім. Олега Ольжича, секретарем якого є Михайло Хомин. Відділ сьогодні нараховує 251 член. Разом згадані три Відділи в цю пору нараховують 1.243 члени, а сума їхнього забезпечення давно перейшла 3.000.000 долярів. Тут слід згадати і це, що Іван Одежинський приєднував членів і до інших Відділів Союзової Філядельфійської Округи, а не лише до згаданих трьох.

Бажаємо заслуженому Союзовому діячеві Іванові Одежинському дочекатися і золотого ювілею на пості відданого працівника УНСоюзу.

Степан Гавриш

ПІД РОЗВАГУ БАТЬКАМ

В дні 22 травня ц. р. на Союзівці відбулося засідання Стипендійної Комісії УНСоюзу, якої я є членом. Під час цього засідання Комісія розглянула 194 аплікації — прохань про стидендії українських студентів і університетів. З згаданих 194 осіб стипендії УНСоюзу признано 112-ом студентам на загальну суму 16,800 дол.

Переглядаючи аплікації кандидатів на стипендії, Стипендійна Комісія в першу чергу звернула увагу на сиріт, себто тих студентів, які залишилися без батька або матері і таких аплікантів було кругло двадцять. З того була одна студентка, як кругла сирота, двоє студентів без матері, а аж 17 БЕЗ БАТЬКІВ. Устійнивши такий високий відсоток сиріт без батьків, я дав наголовок тієї статті „ПІД РОЗВАГУ БАТЬКІВ". А коли до того додати, що в багатьох випадках апліканти писали, що батько помер, коли був — була малою дитиною, або згинув в наслідок нещасливого випадку, то направду цей автентичний факт повинен насторожити всіх батьків, які бажають добра своїй родині, а головно бажають, щоб діти „вийшли в люди".

Цей автентичний факт нам говорить, що на 20 сиріт — 17-ро дітей залишилося без батька, якого в Америці популярно називаємо „МОНІ МЕЙКЕР" тому, що він кожного тижня одержує платню з праці, яка є запевненням екзистенції родини. Батько дбає про те, щоб всі рахунки були заплачені на час, моргедж сплачений за дім, автомобіль мусить бути кращий як у сусіда, а при тому старається дещо відложити на „старші літа — чорну годину". Але чи всім доведеться діждатися старших років? Відповідь на це питання знаходимо у двадцяти молодих сиріт наших українських дітей, з яких 17 залишилися без батьківської опіки і фінансової допомоги.

Пишучи цю статтю, насувається питання, а скільки з тих батьків, які залишили своїх любих дружин вдовицями, а дорогих дітей сиротами подумали про життєве забезпечення і то на більші суми? Похвальним є це, коли маємо власний дім, кілька автомобілів стоїть біля хати, ну і заощаджені гроші. Але чи всі наші земляки це мають? Смерть мов злодій приходить і не питає чи є за що похоронити покійного, чи залишаються гроші для нещасної вдови і бідних сиріт, смерть безпощадна. Тому такої важливої справи, як життєве забезпечення не можна відкладати на завтра, якщо не хочемо залишити родини на „призволяще". Знаю з практики, що наші люди — земляки вважають життєве забезпечення як якусь непотрібну справу. Мовляв дам гроші до банку, а як умру, то для родини щось лишиться. Так, знаємо, що вмирати всі мусимо, але не знаємо чи буде час зложити гроші для родини, а взявши забезпечення в УНСоюзі і заплативши одну кількадолярову вкладку, і, не дай Боже смерти, родина одержує 5, 10 чи 50,000 дол.

Не можна сказати, що у теперішніх часах є ще люди, які при добрій волі не могли б відложити кілька долярів місячно на своє забезпечення, щоб, не дай Боже, у часі непередбаченого випадку були спокійні за майбутнє своїх найближчих — свої родини. Як важливим є життєве забезпечення в українських братських Союзах, дораджую всім читачам „Свободи" прочитати в 131 числі з 9 червня ц. р. вістку про померлого громадського діяча в Акроні, Огайо де написано: „ЯКБИ НЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ І „ПРОВИДІННІ" НЕ БУЛО Б ЗА ЩО ПОХОРОНИТИ ПОКІЙНИКА".

Мій апель до всіх нас батьків, які дорожимо нашими родинами, дітьми і бажаємо їм, щоб „вийшли в люди" перед тим як купимо дім, люксусовий автомобіль, дорогі меблі, чи іншу дорогоцінну річ — перше купім на поважну суму життєве забезпечення в УНСоюзі, яке „обітре сльозу" сиротам і нещасній вдовиці, коли б передчасно застукала до нас смерть.

Свячене нюаркського Відділу за ПУУКЦеркви

Не зважаючи на це, що попередньої неділі влаштовано парохіяльне Свячене, то Свячене місцевого Відділу за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви, що відбулося 1-го травня ц. р., у залі Народного Дому в Ірвінгтоні, притягнуло велику громаду мирян, близько 300 осіб. Прибули також члени Управ Відділів Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦ із сусідніх місцевостей з Елізабету і з Пассейку.

Програму Свяченого відкрила Анна Петровська, голова Відділу в Нюарку, передаючи ведення інж. Любомирові Калиничові, який представив осіб за головним столом, там були: д-р Я. Миндюк—попередній голова Відділу з дружиною, д-р Р. Осінчук, голова мирянського руху в Америці, о. радник Василь Яремак, о. І. Мак, Ірена Яворська, голова Марійської Дружини при церкві св. Івана Хрестителя, ред. Василь Качмар, голова Крайової Управи Т-ва за ПУУКЦ, о. Мих. Кучмяк, парох церкви св. Івана Хрестителя, Анна Петровська, її чоловік — Павло Петровський, д-р С. Ворох, голова Комітету Церква в потребі, д-р Роман Кравчук, колишній голова Відділу Т-ва за ПУУКЦ.

Програма Свяченого складалася із двох частин: мистецької і святочної трапези. Спочатку місцева Капеля Бандуристів під проводом Осипа Головацького і Володимира Ракевича, відспівала при супроводі бандур пісню „Христос Воскрес". Іванна Кононів розказала про Великдень в Україні. Приємну несподіванку приготовив співочий ансамбль „Промінь" з Ню Йорку під мистецьким керівництвом мгр Богданни Волянської, що відспівав Кант про Ісуса Христа. Вірш Ю. Чорнія деклямувала, проявивши рецитаторський талант, Мотря Українська. Вкінці той самий ансамбль „Промінь" при супроводі гітар відспівав три народні пісні. Приявні ентузіястично оплескували всіх виконавців.

Святкові страви поблагословив о. парох М. Кучмяк. У другій частині програми Свяченого ред. В. Качмар дав коротку і змістовну доповідь. Потім молоді пластунки під проводом Ольги Редьки вивели на сцені „Гагілки".

Свячене було дуже вдалою імпрезою. Велика кількість приявних, добра і недовга програма створили святочний настрій: зійшлися люди, яким на серці лежить справа Патріярхату і які є активні в нашій громаді. То було перше того роду Свячене нашого Відділу. Дотепер такі успішні Свячені уряджував Відділ у сусіднім місті Елізабеті і це стало заохотою урядити його в нас. До успіху нашого Свяченого причинилися два місцеві церковні товариства: Братство Сл. Божого Андрея Шептицького і „Марійська Дружина", яких управи і члени активно і жертвенно допомагали в урядженню імпрези. Свячене вимагало дуже багато праці, яку мусіла виконати Управа Відділу на чолі з її головою Анною Петровською.

Свячене залишило гарний спомин серед учасників. Воно зробило добре враження своєю масовістю, що має особливе значення у наших трудних часах змагання за Патріярхат. Варто було б, щоби такі Свячені уряджувати систематично в Нюарку і в інших місцевостях. Ентузіязм і масовість найкраще промовляють до совісти нашої громади, будять до активности оспалих, приєднують до руху за Патріярхат тих, які ще дотепер не заангажувалися вповні в нім.

А.Н.

Перших п'ять із п'ятнадцяти спеціяльних нагород за організаційні успіхи УНС отримали:

МАРІЯ КУЛЬЧИЦЬКА, ІВАН ГУЦАЙЛЮК, АНДРІЙ ДЖУЛА, ПЕТРО ФЕДИК І РОМАН ПРИПХАН

Марія Кульчицька (8)

Андрій Джула (161)

Проголошуючи організаційну кампанію на 1976 рік — рік світлих ювілеїв 200-річчя Американської незалежности і 100-річчя українського поселення в Америці, Екзекутивний Комітет УНСоюзу намітив плян придбати 4,500 нових членів, забезпечених на суму 10,000,000 дол. У цей сам час Екзекутивний Комітет схвалив ряд грошових нагород і бонусів для союзовців, які систематично працею допомагають ростові Союсу в членстві. З нагоди згаданих світлих ювілеїв, для більшого стимулу організаційної праці, також признано 15 спеціяльних грошових нагород на суму 3,4000 долярів, а саме одна на 1,000.00 дол., одна на 500.00 дол., одна на 400.00 дол., одна на 300.00 дол., одна на 200.00 дол., і десять по 100.00 долярів. Управненими до отримання однієї грошової нагороди були всі союзовці, які кожного місяця приєднували бодай по одному членові, або 25 членів в повному році.

У січні 1976 р. по проголошенню згаданої акції було 128 осіб, які почали змагатися за отримання грошової нагороди, але на протязі довгого року, ті що мали „солом'яний запал" покинули змагання, а до фіналу отримання нагород на 31-го грудня залишилося лише 47 осіб — союзовців, які не здали позицій.

Згідно ухвали Екзекутивного Комітету льосовання нагород відбулося під час спільної вечері-прийняття на Союзівці з нагоди річних нарад Головного Уряду УНС та в приявності всіх головних урядовців і запрошених гостей у четвер, 26-го травня ц. р. Льосовання перевів головний організатор Степан Гавриш в асисті запрошених до цієї церемонії пані Анни Слободян — дружини довголітнього управителя Союзівки, а тепер відомого підприємця у Кергонксоні Данила Слободяна і пані Галина Чучкевич — дружини постійного організатора на околицю Союзівки в Кергоксоні, проф. Романа Чучкевича.

Між всіма 47-ма фіналістами найщасливішою була секретарка 8-го Відділу в Йонкерсі, Н. Й., пані Марія Кульчицька, яка щасливим припадком збагатилася на 1,000.00 дол. Другу з черги нагороду в сумі 500.00 дол. здобув секретар 147-го Відділу в Аллентавні Іван Гуцайлюк, третю нагороду в сумі 400.00 дол. здобув головний радний, голова Відділів західньої Пенсильвенії і секретар 161-го Відділу в Амбріджі Андрій Джула, четверту нагороду в сумі 300.00 дол. здобув секретар 292-го Відділу в Детройті Петро Федик і четверту нагороду в сумі 200.00 дол. здобув секретар 399-го Відділу в Чікаго Роман Припхан. Десять дальших нагород в сумі по 100.00 дол., таким самим порядком льосування, здобули: Микола Хоманчук — голова Округи Ню Йорк і секретар 5-го Відділу в Асторії, пані Квітка Стецюк — секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиrі, пані Анна Гарас — голова Округи Лігай Веллі і секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Па., Микола Драпала — секретар 96-го Відділу в Піттсбргу, Іван Пригода — секретар 200-го в Ню Йорку, д-р Василь Палідвор — секретар 204-го Відділу в Ню Йорку, Михайло Кігічак 240-го Відділу в Клівленді, пані Марія Макар — секретарка 348-го Відділу в Чікаго і Лев Вовк — секретар 444-го Відділу в Саскатуні, Канала.

Приявними з тих, які здобули нагороди на врочистостях, були головні радні пані Анна Гарас і Андрій Джула, які в своєму імені та в імені всіх переможців прийняли сердечні гратуляції від усіх учасників спільної вечері.

На Союзівці відбудеться зустріч студентів — нових членів УНСоюзу

Кергонксон, Союзівка. — Адміністрація Союзівки під керівництвом управителя директора Володимира Кваса приготовляє на суботу і неділю 18-го і 19-го червня ц. р. спеціяльну розвагову програму для студентів — нових членів УНСоюзу, які ставши членом Союзу мають право на безплатне перебування на Союзівці протягом кінця тижня — суботи і неділі.

Управнені до безплатного перебування протягом кінця тижня на Союзівці є студенти у віці між 16-им і 23-им роком життя, які забезпечилися від липня до грудня 1976 року в УНСоюзі на більші суми (мінімально 5.000 дол.) життьового забезпечення та заплатили першу річну вкладку. Студенти західних стейтів, які є віддалені від Союзівки мають можливість використати свій безплатний „вікенд" на оселі Української Кооперативи Самодопомога — „Равнд Лейк" біля Чікаго.

З приємністю інформуємо, що з тієї акції безплатного перебування на згаданих оселях під час кінця тижня має нагоду скористати 70 молодих хлопців і дівчат, які закупили в УНСоюзі забезпечення на імпозантну суму, а саме понад 400.000 життьового забезпечення і заплатили наперед річну вкладку. Заподані цифри нам говорять, що наша молодь — найбутні професіоналісти доцінють життьове забезпечення УНСоюзу.

Зустріч молодих студентів на Союзівці в суботу і неділю 18-го і 19-го червня дасть їм нагоду зустріти товаришів і товаришок з інших стейтів Америки та провінцій Канади, поробити нові знайомства, знайти нових друзів. Всіх нових членів-студентів повідомив листовно Організаційний Відділ УНС про згадану зустріч, одначе Адміністрація Союзівки, просить, щоб вони самі негайно телефонічно повідомили про час свого приїзду на оселю. Слід додати, що розвагову програму виконають молоді таланти — працівники Союзівки, як також буде забава з танцями при звуках оркестри Союзівки. Всіх студентів і студенток, які вибираються їхати на зустріч, проситься телефонувати на число: (914) 626-5641.

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 5.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1977 Р.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ У КВІТНІ 1977 РОКУ

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у квітні	Разом у 1977 р.	на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія	39	18	124	$ 264,000	19
Піттсбург	18	17	56	89,500	2
Шамокин	20	8	34	65,500	3
Аллентавн	11	11	22	64,000	5
Скрентон	9	—	3	2,500	—
Вілкс Бери	9	2	10	36,000	5
Разом:	106	56	249	$ 521,500	37
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	4	6	$ 7,000	—
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	16	66	$ 131,000	3
Сиракюзи-Ютика	13	22	44	85,000	5
Рочестер	10	8	21	28,000	1
Трой	7	8	21	27,500	—
Боффало	9	3	7	21,500	2
Разом:	73	57	159	$ 293,000	11
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	5	42	$ 87,500	1[illegible]
Джерзі Сити	11	10	39	93,000	[illegible]
Перт Амбой	12	7	24	61,500	[illegible]
Пассейк	7	—	15	42,000	—
Разом: 21	52	22	120	$ 284,000	
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
Чікаго, Ілл.	35	22	103	$267,500	20
Детройт, Міч.	20	17	62	203,500	11
Клівленд, Огайо	20	11	103	373,000	33
Янгставн, Огайо	9	2	9	24,500	1
Разом:	84	52	277	$ 868,500	65
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	19	7	31	$ 63,500	4
Бостон, Масс.	5	6	17	36,000	1
Вунсакет, Р. Ай.	6	—	7	20,000	1
Разом:	30	13	55	$ 119,500	6
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Центральна	6	—	15	20,000	—
Міннеаполіс, Мінн.	7	1	4	16,000	2
Ст. Луіз, Мо.	6	—	1	500	—
Разом:	19	1	20	$ 36,500	2
Необ'єднані Відділи в Америці	20	3	11	$ 12,500	—
ОКРУГИ КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	6	32	$ 100,000	4
Монтреаль, Квіб.	10	5	29	101,000	10
Ніягара, Онт.	9	4	12	57,000	3
Захід Канади	18	6	10	28,000	3
Разом:	62	21	83	$ 286,000	20
Загальна сума	455	229	980	$ 2,428,000	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У КВІТНІ 1977 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у квітні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
	ОКРУГА АЛЛЕНТАВН				
44	М. Шишка	1	$ 4,000		2
47	Анна Гарас	2	8,000	1АДД	5
48	С. Івасечко	2	3,000		5
137	М. Колодруб	1	2,000		1
147	В. Мілінічик	3	15,000	1 АДД	
	І. Гуцайлюк	2	6,000	1 АДД	6
	Разом:	11	$ 38,000	3 АДД	
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
81	А. Лукіянчук	1	$ 1,000		1
148	Павлина Шнайдер	1	1,000		1
290	М. Хома	1	2,000		1
320	І. Малко	1	1,000		1
	Разом:	4	$ 5,000		
	ОКРУГА БОСТОН				
307	Д. Ґалонжка	1	$ 1,000		3
374	В. Гетманський	5	9,000	1 АДД	5
	Разом:	6	$ 10,000	1 АДД	
	ОКРУГА БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	2	$ 2,500		4
299	С. Сидорович	1	5,000	1 АДД	1
	Разом:	3	$ 7,500	1 АДД	
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
22	Олена Олек	2	$ 10,000	2 АДД	2
51	М. Ольшанський	4	26,000	1 АДД	36
106	С. Горалевський	3	13,000	2 АДД	
	А. Іванюк	2	6,000	1 АДД	17
107	В. Ванджула	2	6,000	1 АДД	2
114	Ю. Василів	2	3,000		7
125	В. Чорнобіль	2	8,000	1 АДД	4
221	М. Карачевський	1	2,000		5
379	М. Семків	1	1,000		13
423	С. Куропась	2	2,000		
	Л. Кузик	1	1,000		6
	Разом:	22	$ 78,000	8 АДД	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
233	Марія Дейчаківська	2	$ 8,000	1 АДД	12
240	М. Кігічак	5	19,000	2 АДД	12
291	Віра Напора	2	4,000		2
295	С. Мотрович	2	3,000		5
	Разом:	11	$ 34,000	3 АДД	
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
75	Б. Верещинський	1	$ 3,000		2
82	Уляна Марущак	5	15,000		5
94	Р. Татарський	4	7,000		15
146	Г. Корб'як	5	23,000	2 АДД	
	Е. Репета	1	5,000	1 АДД	8
506	А. Масний	1	3,000		1
	Разом:	17	$ 56,000	3 АДД	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	4	$ 4,000		11
70	М. Шеремета	3	3,000		4
171	Стела Раєн	1	2,000		10
270	В. Оріховський	1	1,000		4
281	М. Волошин	1	1,000		2
	Разом:	10	$ 11,000		
	ОКРУГА МІННЕАПОЛІС				
487	М. Денисюк	1	$ 5,000	1 АДД	1
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
465	Текля Мороз	2	$ 7,000	1 АДД	5
473	Віра Баніт	3	12,000	2 АДД	11
	Разом:	5	$ 19,000	3 АДД	
	ОКРУГА НЮАРК				
14	М. Отрок	1	$ 1,000		2
172	В. Осадчук	2	10,000	2 АДД	2
219	Марія Юрів	1	2,000		2
340	В. Оріховський	1	5,000	1 АДД	1
	Разом:	5	$ 18,000	3 АДД	
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
277	С. Кравець	1	$ 1,000		
	В. Василенко	3	11,000	1 АДД	
	С. Гавриш	3	15,000	1 АДД	11
	Разом:	7	$ 27,000	2 АДД	
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
120	Ю. Юрків	1	$ 5,000	1 АДД	3
194	Е. Манацький	1	500		6
200	І. Пригода	2	10,000	1 АДД	2
204	В. Палідвор	4	12,000	1 АДД	12
256	К. Безкоровайний	1	500		3
267	І. Флис	6	7,500		7
435	С. Курляк	1	1,000		1
	Разом:	16	$ 36,000	3 АДД	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
427	П. Дяків	2	$ 3,000		2
454	М. Бережук	2	15,000	1 АДД	7
	Разом:	4	$ 18,000	1 АДД	
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
104	К. Галушка	4	$ 18,000	3 АДД	4
342	о. П. Мелех	1	1,000		1
372	О. Ярема	2	3,000		1
	Разом	7	$ 22,000	3 АДД	
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
45	М. Пришляк	1	$ 500		2
83	А. Кушнір	1	1,000		12
153	Б. Артимишин	1	1,000		20
163	Т. Дуда	4	8,000	1 АДД	19
231	М. Лялюк	1	1,000		1
245	М. Мартиненко	1	5,000		
	М. Голінко	1	2,000		2
321	Д. Чук	1	1,000		1
375	І. Данківський	2	3,000		6
383	О. Хома	3	3,000		3
397	М. Нич	2	4,000		2
	Разом:	18S	$ 29,500	1 АДД	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
53	Д. Головатий	1	$ 500		2
63	М. Турко	1	2,000		5
113	Ю. Філіпс	3	1,500		10
120	В. Рефт	6	14,000	2 АДД	17
126	І. Шеліга	1	1,000		1
161	А. Джула	3	11,000	2 АДД	4
276	С. Іваницький	2	2,000		5
	Разом:	17	$ 32,000	4 АДД	
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
89	П. Прокопенко	6	$ 6,000		7
217	Т. Кубарич	1	1,000		3
343	Марія Сверида	1	1,000		1
	Разом:	8	$ 8,000		
	ОКРУГА ШАМОКИН				
78	І. Петрунцьо	5	$ 9,000	1 АДД	12
90	О. Сидор	2	6,000	1 АДД	4
242	О. Чабан	1	1,000		2
	Разом:	8	$ 16,000	4 АДД	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
121	В. Кобіто	3	$ 6,000		13
263	В. Оріховський	4	12,000	2 АДД	
	П. Сумик	2	6,000		6
283	Ю. Гавришків	12	15,500	1 АДД	13
484	В. Кроп	1	1,000		4
	Разом:	22	$ 40,500	3 АДД	
	ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)				
49	С. Вовк	1	$ 2,000		1
432	Б. Зорич	1	5,000		11
440	В. Куций	1	5,000		1
466	П. Крутиголова	3	3,000		3
	Разом:	6	$ 15,000		
	ОКРУГА ТРОЙ				
191	В. Колодій	6	$ 6,000		8
266	Ольга Челюшняк	2	1,500		3
	Разом:	8	$ 7,500		
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ				
169	В. Стефурин	1	$ 3,000		1
278	Евгенія Ваславська	1	5,000	1 АДД	6
	Разом:	2	$ 8,000	1 АДД	
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	6	$ 22,000	3 АДД	6
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН				
230	П. Ліщак	1	$ 5,000		5
348	Марія Макар	1	7,000		2
	Разом:	2	$12,000		
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В Америці				
79	Е. Людкевич	1	$ 2,000		3
257	Присціла Сильчак	1	1,000		1
488	Я. Бакович	1	1,000		1
	Разом:	3	$ 4,000		

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КІВТНЯ 1977 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Здобув членів
1	М. Ольшанський	51	32
2	І. Одежинський	153	26
3	С. Глоговський	346	20
4	Т. Дуда	163	19
5	В. Рефт	120	17
6	Р. Татарський	94	15
7	В. Кобіто	121	13
8	Ю. Гавришків	283	13
9	М. Семків	379	13
10	І. Петрунцьо	78	12
11	В. Палідвор	204	12
12	М. Кігічак	240	12
13	М. Шпитко	489	12
14	Квітка Стецюк	25	11
15	Б. Зорич	432	11
16	Віра Баніт	473	11
17	С. Горалевський	106	10
18	Стела Раєн	171	10
19	П. Щерба	173	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1977 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Ч. Від.	Місцевість	Приєднав членів
1	51	Чікаго, Ілл.	36
2	346	Клівленд, Огайо	20
3	153	Філядельфія, Па.	20
4	163	Філядельфія, Па.	19
5	106	Чікаго, Ілл.	17
6	120	Аліквіппа, Па.	17
7	94	Гамтрамк, Міч.	15
8	121	Ром, Н. Й.	13
9	283	Обирн, Н. Й.	13
10	379	Чікаго, Ілл.	13
11	78	Майнерсвілл, Па.	12
12	83	Філядельфія, Па.	12
13	204	Ню Йорк, Н. Й.	12
14	233	Лорейн, Огайо	12
15	240	Клівленд, Огайо	12
16	336	Клівленд, Огайо	12
17	364	Клівленд, Огайо	12
18	489	Ню Йорк, Н. Й.	12
19	25	Джерзі Сити, Н. Дж.	11
20	175	Детройт, Міч.	11
21	277	Гартфорф, Конн.	11
22	432	Торонто, Онт.	11
23	473		
23	473	Монтреаль, Квібек	11
24	113	Дерри, Па.	10
25	171	Джерзі Сити, Н. Дж.	10
26	173	Вілмінгтон, Дел.	10

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

Вечір хору „Молодої Думки"

Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку запросив на свій п'ятницевий вечір 25-го березня ц. р. молодих акторів, співаків і музик, згуртованих в окремих ансамблях хору „Молода Думка".

Після відкриття вечора голова Клюбу інж. І. Жуковський привітав опікуна „Молодої Думки" Б. Відняка, піяністів - акомпаньяторів Олега Левицького і Олеся Кузишина, Миросю Гарматій, що керує ансамблем бандуристів, родини молодих авторів вечора і численних гостей, що прибули побачити і послухати нашу талановиту молодь з їхніми музично-вокальними і сценічними досягненнями.

Перед початком програми промовив Б. Бідяк і навів дещо з історії постання хору „Молодої Думки", натякнувши при тому на труднощі, що їх треба було перебороти при зорганізуванні такого хору. Все ж таки є тепер змога для талановитої молоді включитися до цієї хорової організації та інших при ній мистецьких ансамблів, щоб з цієї молоді виросли правдиві таланти, для ведення на зміну старшим. Щоб таке осягнути, наше громадянство повинно дати тій організації всяку моральну і матеріяльну допомогу.

Перші виступили молоді співаки - солісти арій з дитячої опери М. Лисенка „Коза Дереза" під мистецьким керівництвом і диригуванням Олега Левицького. Він перед виступом солістів просив вибачення, якщо були б деякі недотягнення, але акція відбувається без відновідної характеризації і без належного сценічного обладнання. У сольових партіях виступали: Галя Гарматій, Маріянна Сосяк, Христя Івашко, Маріянна Могилин, Михась Микитів, Орест Вітюк і Наталка Куйбіда. Молодих ,співаків - акторів, публіка дуже тепло вітала своїми оплесками.

Квартет „Молодої Думки" філії в Йонкерсі в складі: Христі Іванів, Маріянни Сеско, Дарії Уздейчук і Лілі Шкафаровської — школи Семена Комірного, при фортепіяновому супроводі Олеся Кузишина відспівав: „Ми підем, де трави похилі", муз. П. Майбороди, „Дівочий сон", слова Д. Луценко, муз. Я. Цегляра і „Українську баркаролю" до слів В. Пачовського, муз. С. Людкевича. Усі пісні вийшли дуже гармонійно, зіспівано з добрим фортепіяновим акомпаньяментом, тож приявні живо відгукнулись своїми рясними оплесками.

Ансамбль бандуристів „Молодої Думки" в особах: Світляни Войціцької, Бориса Гарматія, Галі Гарматій, Миросі Гарматій, Ярослава Галатина, Лесі Канятин, Дарці Лещук, Юрія Микитин, Ліди Солтис і Галі Худик, під мистецьким керівництвом Миросі Гарматій, виконав: „Харківський танок", „Гей, нумо хлопці" і танок „Аркан". Ансамбль молодих бануристів зіграний і мистецько заавансований, можна лише радіти, що наша молодь пильно вивчає гру на нашому національному інструменті.

У своїй другій появі квартет „Молодої Думки" відспівав: „Мрію", до слів М. Соми, муз. О. Сандлера, „Ой, ген за гаєм", слова Р. Рева, муз. А. Мухи і пісню „Тихо падає цвіт".

Голова Клюбу подякував поіменно всім керівникам поодиноких ансамблів, акомпаньяторам та всім молодим артистам, що виступали на вечорі.

Б. Б.

Нові українські словники

Торонто (ОУПС). — Тут у виданні Івана Гладуна й синві вийшов друком „Словник чужослів" інж. Павла Штепи, дійсного члена УВАН і НТШ (Канади), що на 452 сторінках вміщає 16 тисяч іншомовних слів із 70 тисячами їхніх українських відповідників. Цей словник рекомендував науковому Т-ву Шевченка в Канаді" проф. Яр. Рудницький, що сам працює над етимологічним словником української мови й при чужих словах подає, крім етимології, їхні заступства українськими. Половина другого тому цього словника вийшла друком у Вінніпезі ц. р. й досягнула букви „ж". В міжчасі в виданнях УКУ вийшов у Римі накладом Патріярха Кардинала Йосифа Сліпого перший „Італійсько - український словник" проф. Євгена Онацького, що задуманий і опрацьований як відповідник його першої частини українсько - -італійської з 1938 р. Всі ці словники свідчать додатньо про зусилля українців у Вільному Світі надолужити недостачі підсоветської лексикографії, що обмежена в своїх можливостях контролею уряду й комуністичної партії. Во коли проголошений у 1961 р. в Києві етимологічний словник ще й досі не появився друком, то в Вінніпезі заповіджено друк етимологічно - семантичного словника української мови проф. І. Огієнка (Митрополита Іларіона) у видавництві Інституту Дослідів Волині в 1978 р. Отак, коли Україна через лінґвіцидні заходи советського режиму досі не спромоглася на видання хоч би одного етимологічного словника, українська еміґрація — без державних субсидій — дає українському мовознавству два: один в англійській мові проф. Яр. Рудницького (Вінніпеґ 1962-1977), другий в українській мові проф. І. Огієнка (Вінніпеґ 1978). В підготові є й інші словники.

НА ВСЕ ДОБРЕ!

„Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні, і ходи покірно перед Богом твоїм!" — Михея 6:8.

Це є останній коментар в цьому сезоні, він є продовженням попереднього, який появився під назвою „Резюме". Там ми подали чотири головні точки нашої віри: 1) Позитивне, повне любови, відношення до особи Ісуса Христа, 2) послух Його велінням, також вимаганням біблії й Десятьох Божих Заповідей, 3) життя, повне очікування другого приходу Ісуса Христа, і 4) зберігання в здоров'і тіла, яке мусить бути храмом Святого Духа. Це є головні точки визнаваної нами віри.

Пригляньтеся тепер головній точці дораджуваної нами практики щоденного християнського життя. Ми віримо, що Бог милує всіх людей і Він любить встрявати в навіть найменші справи нашого щоденного життя, коли ми Йому на це дозволимо. Згода людини на це робить Богові велику приємність і така людина є невимовно щаслива, хоч для постороннього це видається фанатизмом і глупістю.

Дальше: ми серйозно розглядаємо доручення Христа: „Ідіть і навчайте, всі народи" (Мат. 28:19), хоч не всі нас за те люблять. Наш життєвий девіз є, що ми повинні ділитися з другими тим щастям, яке ми переживаємо.

Ми свідомі, що все те, що тут написали не має ніякої вартости для людей, які обома ногами ходять тільки по цій землі. Їм не важне, в що ми віримо, але, які наші політичні переконання. Відповідаємо: наші національні ідеали нам також дорогі, деякі з нас тинялися й згинули в концентраційних таборах за любов до свойого народу. Ми ідемо так далеко, що думаємо, що нам належиться наш власний Патріярхат.

Однак, листу наших заінтересувань очолюють таки святі ідеї Христа і їх ніколи не підпорядкуємо ніяким ідеям на землі. Радіємо, що тут ми не самі. Наприклад, колишній опікун біженців, покійний тепер архиепископ, Іван Бучко, заохочував всіх нас іти такими самими шляхами. Цікавих відсилаємо до переднього слова того Божого мужа до українського перекладу духовних вправ методою св. Ігнатія п. н. „Школа Вічних Правд", видано в Мюнхені 1954, заходами видавництва Харітас. Наперед нам треба щиро навернутися до Бога й служити Йому, а Він зможе багато лиха направити. Біблія говорить до нас, ізгоїв: „Як навернешся до Господа", тоді „навіть, як би вигнанці твої були й на самому кінці неба, то й звідсіля позбирає Тебе Господь Бог твій" — Второзаконня 30:4. Пророк Ісая додержує кроку: „Сіон з потали вийде правосуддям, а ті, що вернуться до його — справедливістю". Ісая 1:27.

На тому місці ми щиро дякуємо всім Вам, які піддержували нас своїми листами і навіть своїми пожертвами, хоч ми від нікого цього не вимагали, бо наше діло піддержується жертвенними лептами наших вдовиць і не дуже багатих членів. Однак Ваші листи були завжди для нас великою радістю. Просимо не забувати нас і дальше, бо відтепер, кожному, хто до нас пише, ми даруємо однорічну передплату нашого двомісячника „Ознаки Нашого Часу".

На все добре, до осені!

З любов'ю до Вас —

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

„КОРОННІ"...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

тязі двох, півтора чи й одного місяця. У даному випадку Гарвард починається вже в хаті батьків, які замолоду призвичаюють сина, чи дочку до найвищої цілеставленням, найширшої обсягом і найглибшої вичерпністю всіх доступних джерел праці в науці.

На адресу Максима Тарнавського вистачить сказати, що є він сином подружої пари поетів і людей української культури, д-ра Остапа й Марти, з дому Сеньківської, Тарнавських. Це, очевидно, не самозрозуміле правило в один, чи в другий бік, але в цьому випадку праця батьків над сином таки факт.

І от для селекції таких майбутніх гарвардців і є подумана Літня Українознавча Школа в Гарварді.

В закінчення вечірньої вербункової імпрези з 2-го квітня ц. р. в Клівленді-Пармі відомий усім „старий" Тарнавський, віцепрезидент Головної Екзекутиви ФКУ і зв'язковий між ФКУ та Українським Гарвардом, ім'я рек: Богдан Тарнавський говорив про очевидне, все нові й усе більші практичні успіхи нашого гарвардського проєкту для введення українського чинника у всесвітню науку.

А на самий кінець, як весілля без музики, не обійшлося без грошевих пожертв. Хоч ніхто й не натякав про збірку, шість жертводавців скинулися на 9.600 долярів — суму, на яку в багатьох „великих громадах з малими розуміннями справи" скидаються десятки учасників... Першуном вечора, з додатком 5 тисяч долярів, вийшов уже широковідомий своїм гаслом: „Дає не той хто має, тільки той, хто розуміє справу" — робітник і самоук Петро Лавринець. Рекордовий жертводавець Клівленду й Огайо д-р Євген Омельський докинув знов одну тисячу долярів, яку заощадив зі скромної пенсії (загальна пожертва дотепер виносить 81 тисячу долярів), д-р Ярослав Мігайчук — 1.500 дол., д-р Володимир Шкільник з Акрону прислав 1.000 дол., інж. Василь Лагошняк — 1,000 дол. та 7-ий Курінь УПС ім. А. Войнаровського — 100 дол.

Очевидно, не обійшлося й цим разом без нового гасла народного філософа — Лавренця. Складаючи нових 5 тисяч долярів (разом із ранішим додатком — 10 тисяч), він сказав:

— Якби до мене прийшли, щоб я будував хату, то я сказав би: „Добре, але чим будувати? Дайте потрібні „тулси" (знаряддя)...

„Чим мають наші вчені в Гарварді будувати Науковий Інститут, як ми не даємо їм потрібних „тулсів" — грошей, пожертв?..."

І за цим словом ми прибули на мету: чому наші могутні громади в Америці й Канаді, які, „танцюючи, співаючи, навіть грошей із конта не витягаючи", могли б на протязі тижня скинути на Український Гарвард не один, але п'ять і десять мільйонів долярів, ведуть себе так, якби йшлося не про найвищу ціль української еміграції і найвищу загрозу для українства в Краю, тільки про якусь пікнікову справу?...

На нас дивиться і вирокує про нашу вартість довколишній світ, який ми ніби так дуже хочемо позискати для нашої справи (а по нас судить усіх українців), на нас дивиться „сторозтерзана і двістірозіп'ята" Батдківщина. Тому під теперішню пору така пекуча справа вивінувати фінансово наш український Гарвард.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Управа Союзу Українських Американських Спортових Товариств (СУАСТ-Схід)

повідомляє, що

ШОСТІ УКРАЇНСЬКІ СПОРТОВІ ІГРИЩА МОЛОДІ (УСІМ — 1977)

відбудуться

в днях 18-го і 19-го червня 1977 року на Оселі СУМА в Елленвілл, Н. Й.

ПРОГРАМА ІГРИЩ

Субота, 18-го червня 1977 р.

8:00- 9:00 — Реєстрація і розміщення учасників.
9:30-10:00 — Офіційне відкриття Ігрищ.
10.00 — Початок змагань.
10:00- 3:00 — Легкоатлетика — юнаки і юначки.
Відбиванка — мужчини і жінки.
3:00- 8:00 — Копаний м'яч — юнаки.
Відбиванка — юнаки і юначки.
8:00- 9:00 — Вечеря.
9:00-12:00 — Товариський Вечір.
12:00 — Нічна тиша.

Неділя, 19-го червня 1977 р.

7:00 — Вставання.
8:00- 9:00 — Снідання.
9:00-10:00 — Богослуження.
10:00- 1:00 — Фінали:
Легкоатлетика — юнаки і юначки.
Відбиванка — мужчини і жінки.

1:00- 3:00 — Фінали:
Копаний м'яч — юнаки.
Відбиванка — юнаки і юначки.
3:30 — Закриття Ігрищ, роздача нагород.

РОДИ ЗМАГІВ ТА ВІКОВІ ГРУПИ:

ЛЕГКОАТЛЕТИКА:

а) Юнаки та юначки від 11-14 років включно:
Конкуренції:

Біг на 60 метрів	Стусан кулею
Скок у довжінь	(юнаки - 8 ф., юначки - 6 ф.)
Скок у височінь	Гінці — 4 х 60 метрів

б) Юнаки та юначки від 15-18 років включно:
Конкуренції юнаків:

Біг на 100 метрів	Скок у далечінь
Біг на 400 метрів	Скок у височінь
Біг на 800 метрів	Стусан кулею — 12 ф.
Біг на 1500 метрів	Мет диском
	Гінці — 4 х 100 метрів

Конкуренції юначок:

Біг на 100 метрів	
Скок у довжінь	Стусан кулею — 8 ф.
Скок у височінь	Гінці — 4 х 60 метрів

КОПАНИЙ М'ЯЧ

Копаний м'яч відбуватиметься в слідуючих групах:
а) Доріст — народжені в 1963 році і пізніше
б) Учні — народжені в 1962 і 1961 році
в) Юнаки — народжені в 1960, 1959 і 1958 році

ВІДБИВАНКА

Відбиванковий турнір відбуватиметься в слідуючих групах:
а) Юнаки до 18 років життя включно
б) Юначки до 18 років життя включно
в) Мужчини понад 18 років життя
г) Жінки понад 18 років життя

За докладнішими інформаціями просимо звертатись до місцевих клітин молодечих організацій: Пласт, СУМА, ОДУМ та до українських спортових товариств і клюбів.

Закликаємо всі Організації і Товариства української молоді до якнайчисленнішої участи в цього-річних Українських Спортових Ігрищах Молоді, а Проводи до якнайтіснішої співпраці. Віримо, що спільними зусиллями ми зможемо зорганізувати та перевести успішно спільну спортову та виховну імпрезу, яка дасть багато користей для нашої молоді.

За Провід Ігрищ:

Юрій Храневич, голова — **Любомир Білик**, секретар

ПАТРІЯРШИЙ ФОНД...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

умовинах, які створила постійно нам ворожа Москва та неприхильний Ватикан, а що найважливіше, які створює нам брак розуміння цієї епохальної проблеми. З ким не говорити, то кожний патріярхальник, але коли треба заговорити чи твердо стати в обороні прав нашої Церкви чи скласти більшу матеріяльну жертву, то багато із нас оберігає свої слова й свою кишеню.

Проте, не можна сказати, що наша громада не є жертвенна. Вже сама будова однієї святині нашої Помісної УКЦ, однієї церкви в Ню Йорку, може послужити світлим доказом жертвенности. На протязі кількох років українська громада в Ню Йорку пожертвувала на церкву св. Юра понад два і пів мільйона долярів. Деякі поодинокі жертви переступають суму 15,000 дол. Лише одна громада склала два і пів мільйона на одну церкву, що треба з признанням відмітити. То якже стоїть справа зі запроєктованим десятьмільйоновим Патріяршим Фондом, відсотки якого створили б постійну фінансову базу для ПУКЦ та її установ, для існування нашої Помісної Церкви та безперебійної праці цілої нашої Патріярхії? Чи десятьмільйоновий постійний Патріярший Фонд є лише мрією, чи стане дійсністю? Коли одна громада за кілька років могла скласти два й пів мільйона долярів на одну святиню нашої Церкви, то усі вірні нашої Помісної УКЦ у ЗСА, Канаді, Австралії, Англії та інших країнах нашого поселення не зможуть зложити 10 мільйонів долярів, себто лише чотири рази більше як одна громада? Подумаймо над цим! Лише в ЗСА є біля 150.000 українських родин, у великій мірі католицьких. Якщо б кожна родина склала в одному році сорок долярів (себто вартість двох обідів), то за три роки ми лише у ЗСА могли б скласти понад десять мільйонів. А коли серед таких жертводавців знайдуться тисячники чи півтисячнмкм, а вже деякі такі цей фонд започаткували, то ми мали б 15-20 мільйоновий фонд за три роки. А додаймо подібні пожертви наших вірних у Канаді та інших країнах. То чи ми можемо сумніватись, що за два-три роки такої жертвенности ми не будемо мати 10-15 мільйонів постійного Патріяршого Фонду?

Лише треба нам усім доброго розуміння такої епохальної та історичної проблеми для нашого народу як самоуправа чи патріярхат ПУКЦеркви саме у найважчих часах нашого народу, проблеми, яка є епохальною для цілого народу, так для католиків, як теж православних, бо вона вдаряє по політично-імперіялістичних заходах Москви для присвоєння собі нашої історичної колиски Руси-України, Києва. Сьогодні є нагода для Патріярхату УКЦеркви, а завтра для патріярхату Української Церкви.

Сьогодні нам треба теж зрозуміння для пожертви. Бож у якому порівнянні можуть стояти грошові пожертви 1000, 500 чи 100 долярові на цілі церкви до жертв, мучеництва, а навіть життя наших братів на Батьківщині, які там постійно несуть тягар боротьби за права людини й свого народу та за свободу релігії, віру своїх предків та свою Церкву? Чи не буде нам соромно перед самими собою, коли б ми в такій хвилині не спромоглись на більшу жертву на потреби нашої Церкви, яку там винищують вороги, а тут розколюють і постепенно ведуть до ліквідації ватиканські чинники? Покажім нашим ворогам, що їхні зусилля даремні, бо ми вірні своїй Церкві й до цього не допустимо! Не даймо причини до передвчасної радости нашим ворогам, зокрема большевицькій Москві, яка слідкує за кожним кроком нашого Блаженнішого та в останніх роках ще більше посилила напади у радіо та своїх журналах на нашу Церкву й нашого Патріярха.

За дальшими інформаціями про Патріярший Фонд та збіркову акцію слідкуйте у „Свободі". А тим часом ще раз звертаємось до всіх вірних нашої Церкви, до наших священиків та патріярхальників, а зокрема до Товариства за ПУ УКЦ у ЗСА та Відділів Т-ва й дотепер існуючих різних збіркових Комітетів із закликом: Організуйте збіркові комітети у всіх парохіях УКЦ, не оминайте жадної української родини та складайте жертви на Патріярший Фонд у ювілейному році нашого Патріярха. Збіркові листи вже розіслані. Ми сподіваємось, що організатори Патріяршого Фонду знайдуть зрозуміння у кожній нашій родині й усіх громадських організаціях, підтримку у наших священиків та благословенство нашої Ієрархії.

КОЛИШНІЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

громадяни країн Заходу мусять постійно вказувати, що Руденка, Тихого, Орлова, Щаранського та інших заарештовано з чисто політичних мотивів, а не за якусь здогадну „кримінальну злочинність", бо вони жадних злочинів не попровнили, а тільки в легальний спосіб виступали в обороні людських прав, запевнених Гельсінкськими угодами та совєтською конституцією.

Відтак приявні на пресконференції одержали зміст документу, виданого Московською Групою напередодні Београдської конференції, який був переданий на Захід. Цей документ Л. Вороніна і Л. Алєксєєва представили Конгресовій комісії нагляду над виконанням Гельсінкського домовлення 3-го червня у Вашінгтоні. Документ стверджує, що совєтський уряд не додержав постанов Гельсінкської угоди щодо пошанування людських прав, а навпаки посилив свої репресії. Московська Група, однак, стверджує, що Гельсінкське домовлення було корисне під тим оглядом, що дало громадянам СССР і інших комуністичних держав не одну підставу домагатися пошанування підставових людських прав, як теж дало їм причину надіятися на допомогу публічної опінії в країнах Заходу та на підтримку урядів тих західніх держав, які підписали це домовлення.

Щодо Београдської конференції, то автори документу передбачають, що делегація СССР старатиметься доказати, що Совєтський Союз додержується Гельсінкських угод, а нібито Захід порушує їх. Московська Група закликає країни Заходу не послаблювати своєї оборони людських прав, а домагатися повного їх пошанування в усіх країнах, включно із СССР, де ці права найбільше порушуються. Московська Група в своїм документі закликає уряд СССР звільнити арештованих членів всіх Гельсінкських Груп в СССР ще перед початком Београдської конференції, бо вони були заарештовані протизаконно, бо тільки вимагали додержання міжнародніх домовлень.

Учасників пресконференції поінформовано, що в понеділок, 13-го червня, в Лондоні, Англія, тобто, два дні перед початком Београдської конференції, відбудеться пресконференція, в якій візьмуть участь Л. Алєксєєва, Леонід Плющ, Владімір Буковський, Андрей Амальрик та інші колишні совєтські політв'язні і дисиденти, як також Ремзі Кларк та ряд інших активістів в ділянці людських прав. На цій пресконференції правдоподібно буде заступлена вся преса Европи і це дає надію, що оборона людських прав, зокрема в СССР, знову здобуде широкий розголос.

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко, Вельмидостойний Член ФКУ, відслужить сімнадцяту Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 10 червня 1977 року, о год. 8-ій ранком, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс. за БЛ. П.:

ЯВДОКІЮ Е. КРИВУ-СТАШКІВ
—визначна Меценатка ФКУ.

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. декан П. Огірко 9 вересня 1977 року.

•

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і Меценат ФКУ, відслужить двадцять третю Заупокійну Святу Літургію, в неділю, 12 червня 1977 року, о год. 10-ій ранком, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд., за

БЛ. П.:

ІВАНА СОРОКУ
ДМИТРА ОЛЕКСЮКА
РОЗАЛІЮ ФЕДУНЬ
ЕВГЕНА ЛЯХОВИЧА
ЛЕВКА ФИЛИПОВА
АННУ ЗАРИЦЬКУ
ВОЛОДИМИРА ЗАРИЦЬКОГО
ДМИТРА ТКАЧУКА
ІВАНА БІЛОУСА
ОНУФРІЯ МАЛЬГІВСЬКОГО

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. монс. П. Мельничук 11 вересня 1977 року.

•

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за покійних наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб поєднатись з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п.

МИХАЙЛА КІЗИМИ

буде відправлена за спокій Його душі

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

у вівторок, 14 червня ц. р., о год. 8-ій ранку в церкві Непорочного Зачаття ПДМ в Гемтремк, Міш.

Друзів та Знайомих просить спом'янути Покійного у своїх молитвах —

РОДИНА

Організації Українського Визвольного Фронту Америки і Канади

„БОРІТЕСЯ — ПОБОРЕТЕ!"

Субота, 2 липня — **1977** — **Неділя, 3 липня**

ОСЕЛЯ СУМА В ЕЛЕНВІЛІ, Н. Й.

XXVIII ЗУСТРІЧ — ЗДВИГ

Українців Америки і Канади

ВСЕУКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ

у

60-річчя Української Національної Революції
і
35-річчя Української Повстанської Армії

ПРОГРАМА:

Субота, 2 липня

Год. 3:00 по полудні — **Панель** на тему: **„У боротьбі за політичну й культурну самобутність України".** Панелісти: **Д-р Богдан Стебельський, мгр Уляна Целевич, д-р Аскольд Лозинський.** Модератор: **Ред. Ігнат Білинський.**

Неділя, 3 липня

Год. 11:00 перед полуднем: Богослужба в намірені українського народу.

Год. 12:00 дня: Відкриття, піднесення прапорів, складення Вінка біля Памятника Героям.

Промова — **д-р Роман Малащук,** Голова Президії Світового Українського Визвольного Фронту.

Виступи Представників.

Мистецька частина: Маестро Євген Курило — рецитація

Жіночий Хор „Жайворонки" при Осередку СУМА в Ню Йорку, диригент Лев Стругацький; танцювальний Ансамбль „Верховинці" при Осередку СУМА в Ню Йорку, керівник Олег Генза; дута Оркестра „Батурин" при Осередку СУМ в Торонті, диригент мгр Василь Кардаш, Дефілада.

Численною участю у Всеукраїнській Маніфестації ствердім нашу солідарність і підтримку визвольної боротьби Нескореної України!

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ Нюарк, Н. Дж.

Середа, 15-го червня 1977 р., год. 7-ма веч.

РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

кляс фортепіяну: Д. КАРАНОВИЧ, Т. БОГДАНСЬКОЇ, М. МАЦЬКЕВИЧ;
кляс скрипки: Р. ВЕНКЕ і СМИЧКОВИЙ АНСАМБЛЬ УМІ.

Заля УНДому, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

Чергове відзначення...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

овацію. С. Кузьма в імені Саскатунського Відділу КУК вручив сенаторові на пам'ятку книгу ,,З Життя Ісуса Христа'', а п-ні А. Гнатюк від Відділу ОУК вручила дружині сенатора букет червоних троянд.

Дальшу частину вечора збагатив хор ,,Весна''. Це юнацький мішаний хор, патроном якого є Клюб Українських Професіоналістів і Підприємців, а музичним керівником — талановитий дириґент Святослав Чепига, який втішається великою популярністю серед української громади. При фортепіяні був Павло Ґнєнний.

Назакінчення господар вечора подякував гостям, сенаторові Павлові Юзикові і його дружині, а о. Франко Шадяк провів молитву. Пані з організацій від Відділу Комітету Українок Канади гостили всіх перекускою, де приявні в товариській атмосфері гуторили майже до півночі.

Того ж дня отримала почесний докторат п—ні Олена Гнатишин, вдова по сенаторові І. Гнатишинові. Вона була відзначена за свою працю на канадському і міжнародному полях.

ВАКАЦІЇ

Українці Ню Йорку...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Світлив О. Старостяк

Священство і вірні в часі обходу.

поліційними заставами вже від світанку.

Після посвячення наріжного каменя та відчитання вмурованих у нього грамот в обох мовах, відбувся у спеціяльно удекорованій залі-авдиторії школи св. Юра бенкет, в якому взяло участь понад 400 осіб. Відкрив бенкет коротким словом о. д-р В. Ґавліч, який відчитав теж привітального листа від Блаженнішого Патріярха Сліпого. Вступну молитву виголосив Владика Йосиф Шмондюк, хор відспівав ,,Отче Наш", — кінцеву молитву виголосив о. протоархимандрит І. Патрило ЧСВВ. Промовляли: (за чергою) о. протоархимадрит Патрило, який прославляв будівничих нової церкви та їх надхненника о. пароха д-ра В. Ґавліча, — президент УККА проф. Лев Добрянський, який поінформував про свої виступи у Конгресі в обороні зліквідованих в Україні Українських Католицької та Православної Автокефальної Церков, — адв. Степан Ярема, — інж. Івашків, як голова Комітету об'єднаних американсько-українських організацій Великого Ню Йорку, — Владика Йосиф Шмондюк — і закінчив подякою всім приявним о. парох д-р В. Ґавліч. Кількакратно забрав теж коротко голос скарбник Комітету будови церкви п. Іван Винник, інформуючи про пожертви, які вплинули взагалі на будову церкви та під час самого бенкету. Тостмайстером був голова Комітету будови церкви, адв. Р. Гуглевич.

Під час бенкету відбулася мистецька програма, в якій виступали: злучені хори церковний і ім. Митр. Шептицького (,,Возвесели", ,,Владико неба і землі", молитва ,,Отче Наш"), при фортепіяні пані О. Хоминова; фортепіянове сольо студентки УМІнституту Марти Мачай; співочий ансамбль Академії св. Юра під проводом пані Б. Волянської; сольоспів при бандурі учня школи св. Юра Олеся Фурди; хор ,,Жайворонки" під диригентурою Лева Стругацького.

Імпонуючим моментом у ділі будови цієї нової церкви св. Юра у Ню Йорку - подивугідна жертвенність, яку виявили мешканці цієї метрополії світа, які правильно зрозуміли, що ця церква має стати репрезентанткою всіх їх, мешканців усіх 5-ти дільниць міста, а не тільки однієї ,,долини міста". Відколи почалася збіркова акція на будову цієї церкви — вплинуло до каси 2,413,049.03. У травні цього року вплинуло 59,211 дол., та в першому тижні червня 32,000 дол. Під час самого бенкету — у відповіді на палкий заклик скарбника п. Івана Винника — приявні склали 38,000 дол. готівкою та разом із деклятаціями — кругло 42,000 дол. Тому п. Винник, як і інші промовці, підкреслювали рідкий в історії різнонаціонального поселення в Америці факт, що цю величаву церкву, яка коштуватиме кругло 3 мільйони долярів, будується і збудується за готівку, виминувши видаток на відсотки від мортґеджу. Проголошена обширна перша книга з поіменним списком жертводавців доведена до кінця минулого року, — наступний такий виказ, який є грубим зшитком, появиться невдовзі: все діловодство, всі рахунки до сотика ведені зразково і негайно. Тому саме тільки завдяки такому колективному жертвенному зусиллю громади можна здійснювати це велике діло — на славу Богові та на честь громади. Тому й о. парох д-р В. Ґавліч і Комітет будови церкви дивляться оптимістично на здійснення решти свого завдання: після переходу до нової церкви, для якої вже приготовляється Царські Ворота, вітражі й інші прикраси, — треба буде збурити дотеперішню церкву, яка славно відслужила своє діло на протязі останніх 70-ти років, і на її місце треба буде поставити новий парохіяльний дім. Але це за думкою Будівельного Комітету, зокрема його невтомного скарбника І. Винника, вже ,,дрібниця", якою не варто журитися...

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ҐРОНВОЛ, член 142 Від. УНС Б-ва св. Михаїла в Елізабет, Н. ДЖ., помер 5 березня 1977 р. на 86 р. життя. Нар. в 1892 р. в Польщі і став членом УНС в 1928 р. Залишив у смутку Дженні Ґронвалд. Похорон відбувся 9 березня 1977 р. на цвинтарі св. Ґертруди в Вудбрідже, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Маркович, секр.

ТИМКО ЩЕРБАТИЙ, член 361 Від. УНС в Ню Йорку, Н. Й., помер 30 січня 1977 р. на 88 р. життя. Залишив у смутку дочки Еву, Анну, Ольгу та 7 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 1 лютого 1977 р. на цвинтарі Литгов в Маямі, Фло.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ВОЛОДИМИР КОСТИК, член 86 Відд. УНС Т-ва УСК в Ню Йорку, Н. Й., помер 22 березня 1977 р. на 49 р. життя. Нар. в 1928 р. в Большівцях, Зах. Україна і став членом в 1967 р. Залишив у смутку родичів Петра і Людвіку, сестру Ірину та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 26 березня 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Ссрант, секр.

РОЗАЛІЯ КОВАЛЬКЕВИЧ, членка 52 Відд. УНС Т-ва ім. Т. Шевченка в Голіок, Масс., померла 18 березня 1977 р. на 68 р. життя. Нар. в с. Станківці, пов. Бібрка, Україна і стала членкою УНС в 1953 р. Залишила у смутку мужа Івана, дочку Анну і двох внуків. Похорон відбувся 21 березня 1977 р. на цвинтарі Матер Долороса в Савт Гедлей, Масс.

Вічна Її Пам'ять!
П. Пилипець, секр.